

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

13. BŘEZNA 2011

Z obsahu:

Svatý Robert Bellarmin
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
23. února 2011
- strana 2 -

**Místní válka
o globální zájmy**
Davide Malacaria
- strana 4 -

**Kdo odpouští,
prožije osvobození**
Zkušenosti ze služby
odpuštění ve Rwandě
- strana 6 -

**Statistika
o katastrofálním úpadku
holandské církve, kolébky
přijímání na ruku**
- strana 6 -

**Ženy potřebují
respekt, uznání**
Christine Ponsard
- strana 7 -

„Milujeme dále“
Vzpomínka na sestru
Marii Bernardis
- strana 8 -

**Když jdou děti
vlastní cestou**
Alain Bandelier
- strana 9 -

Bohatý Západ a nemocní
- strana 10 -

Maják v mlze
Základní pravdy,
které vždy platí
- strana 11 -

Editorial

Abychom velký dar postní doby jen tak nepromarnili, ale opravdu využili tak, jak to od nás Matka církev očekává, musíme si hned na začátku zcela jasně a živě uvědomit, k čemu se vlastně 40 dní chystáme: Na konci této doby se budeme dovolávat přítomnosti a svědectví všech andělů a svatých, že se se vši rozhodností odříkáme zlého ducha, všeho, co působí, a všeho, čím se pyšní, abychom po tomto svém osobním exorcismu byli schopni zcela a bezvýhradně se odevzdat tomu, který nás svou vlastní krví a zmrtvýchvstáním vykoupil z jeho otroctví.

Co nám náš úhlavní Nepřítel působí a čím se pyšní, představují nám liturgické texty první postní neděle na jeho dvou historických klíčových vystoupeních. Pro leckoho však mohou být tato čtení ojedinělou příležitostí slyšet něco o ďáblu. Tomuto podvodnému lháři se podařilo vytratit se nejdříve z našich kázání a pak i z našeho povědomí, aby k nám mohl tím nepozorovaněji pronikat a zasévat tím více zkázy a zhouby v duších i ve společnosti. Pro mnoho věřících ďábel dokonce neexistuje. Je však vůbec možné, aby tato tak vysoce inteligentní a prohnaná osoba byla jen nějakým symbolem a personifikací zla?

Ježíšovo pokušení na poušti je prvním osobním střetem protagonistů dvou protichůdných království. Jejich souboj vyvrcholí na Velký pátek triumfem Zlého, který se ovšem do tří dnů zvrátí v jeho nejtěžší porážku. Je třeba mít tuto skutečnost stále před očima, protože náš osobní život, ať si to uvědomujeme, nebo to nebereme na vědomí, není nic jiného než oscilace mezi těmito dvěma póly, mezi Dobrem a Zlem, Pravdou a Lží, mezi Sobectvím a Láskou, mezi Bohem a Ďáblem.

Bůh vstupuje do tohoto zápasu s otevřeným hledím. Poslal

nám svého Syna, aby nám tak zjevil svou tvář. Ďábel nám svou skutečnou tvář neukazuje a ví proč. Je to ve skutečnosti ta nejstrašnější tvář, určená k tomu, aby pohled na její ohavnost byl součástí věčné trýzně těch, kteří si ho zvolili a kteří jsou jeho. Představuje se nám proto jen ve svých falešných darech tak, jak je pyšně předkládal i Ježíšovi. Ďábel ví, že může být tím úspěšnější, čím méně lidé budou brát na vědomí jeho skutečnou osobu s její nenávistí vůči Bohu i vůči člověku. Ale čím úspěšnější bude toto jeho mimikry, tím spíše dochází k situaci, že se jeho království stane více než zjevným ve svých zhoubných plodech.

Copak nejsme svědky lidských skutků, jejichž hrůzná zvrhlost zcela jasně překračuje meze pouhé lidské zloby a natolik se přičií samotné lidské přirozenosti, že je bez inspirace a přímého vlivu Zlého nevysvětlitelná? Patří k nim např. tábory a továrny na smrt, které jsou součástí bezbožeckých totalitních systémů. Patří k nim však nesporně také „potratový průmysl“, jaký si vybudovaly tzv. svobodné společnosti. A je tu jeden docela současný příklad. Je vůbec možné při četbě o hrůzných událostech v Kongu (str. 4) nepomyslet na důmyslnou ďáblu režii? Jeho pekelná strategie se tu projevuje nejen ve zvěrstvech nevidané genocidy a v pyše krvelačných vládců, ale i v bezohledné chamtivosti světových businessmanů, kteří jsou vlastně skrytými podněcovateli všech těchto krvavých událostí. Bratrovražedné války v Kongu jsou cenou, jakou platí nevinné oběti za jejich nezřízenou touhu po moci jakožto prostředku k hromadění majetku. Vidíme na konkrétním případu, kam to vede, jestliže společnost přistoupí na onu ďáblu nabídku: „Toto všechno ti dám, jestliže...“ Spirála sobecké chamtivosti se šplhá do závratných výšek,

Dokončení na str. 13

Svatý Robert Bellarmin

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 23. února 2011*

Drazi bratři a sestry, svatý Robert Bellarmin, o kterém bych chtěl dnes hovořit, nám připomíná bolestné schizma západního křesťanství, kdy těžká politická a náboženská krize vyvolala odpad celých národů od Apoštolského stolce.

Významná církevní kariéra

Narodil se 4. října roku 1542 v Montepulcianu u Sieny a z matčiny strany byl synovcem papeže Marcela II. Měl vynikající humanistickou formaci, ještě než 20. září 1560 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Rozhodující pro jeho teologickou orientaci bylo studium filosofie a teologie, které absolvoval na Collegio Romano, v Padově a v Lovani a které bylo zaměřeno na svatého Tomáše Akvinského a církevní Otce. Kněžské svěcení přijal 25. března 1570, byl několik let profesorem teologie v Lovani. Když pak byl povolán do Říma jako profesor na Collegio Romano, byla mu svěřena katedra apologetiky; během desetiletí, kdy plnil tento úkol (1576–1586), vypracoval soubor lekcí, které pak přešly do *Kontroverzí*, díla, které se záhy proslavilo pro svou jasnost a obsahové bohatství i pro svůj převážně historický ráz. Záhy nato skončil tridentský koncil a pro katolickou církev bylo nezbytné upevnit a potvrdit vlastní identitu v odpovědi na protestantskou reformaci. Do tohoto kontextu se zapojilo Bellarminovo působení. Od 1588 do 1594 byl nejdříve na Collegio Romano spirituálem jezuitských studentů, mezi nimiž potkal a vedl svatého Aloise Gonzaga, a pak se stal řeholním představeným. Papež Klement VIII. ho jmenoval papežským teologem, poradcem Svatého officia a rektorem Collegio dei Penitenzieri bazili-

ky svatého Petra. Během dvou let 1597–1598 vznikl jeho *Katechismus*, jeho nejpůvodnější práce.

Papež Klement VIII. ho 3. března 1599 jmenoval kardinálem a 18. března 1602 arcibiskupem v Capui. Biskupské svěcení přijal 12. dubna téhož roku. Po tři roky, kdy byl diecézním biskupem, se vyznačoval kazatelskou horlivostí ve své katedrále, vizitacemi farností, konanými každý týden, třemi diecézními synodami a uspořádáním provinčního koncilu. Po účasti v konkláve, které zvolilo papeže Lva XI. a Pavla V., byl povolán do Říma, kde se stal členem kongregací Svatého officia, indexu, obřadů, biskupů a šíření víry. Měl také diplomatické poslání v Benátské republice a v Anglii na obranu práv Apoštolského stolce. V posledních letech napsal několik duchovních spisů, do kterých shrnul plody svých každoročních duchovních cvičení. Z jejich četby čerpá křesťanský lid ještě dnes velké poučení. Zemřel v Římě 17. září 1621. Papež Pius XI. ho blahořečil 1923 a kanonizoval 1930 a 1931 ho prohlásil učitelem církve.

Svatý Robert Bellarmin se hrál v církvi významnou roli v posledních desetiletích 16. století a v prvních desetiletích století 17. Jeho *Kontroverze* znamenají dodnes platný opěrný bod pro katolickou ekleziologii a pro různé otázky týkající se Zjevení, charakteru církve, svátostí a teologické antropologie. Klade se v nich důraz na institucionální aspekt církve z důvodu bludů, které tehdy tyto otázky zamlžily. Nicméně Bellarmin vysvětloval také neviditelné aspekty Církve jakožto mystického Těla a objasňoval je analogií těla a duše, aby tak popsal vztah mezi vnitřním

Dokončení na str. 12

Nepřátelské úklady

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Toto všechno ti dám.

Přijmi to jako obzvláštní milost, že tě Duch zavedl tam, kam před časem zavedl Ježíše. Do samoty. To sám Pán tě volá k sobě na toto pusté místo. Zdržoval se tu zcela sám čtyřicet dní. Chystal se, aby mohl dovršit poslání, které mu uložil Otec. Poznáváš z jeho příkladu, že ticho, odloučenost, samota spolu s tělesným odříkáním jsou darem velkého Rádce, který nejlépe ví, jak připravit své tělo i svého ducha, aby byly vnímavým a citlivým nástrojem Ducha Božího. Poděkuj Pánu za jeho příklad pokory a kázně. Neboj se obětovat své pohodlí a požitky, abys mohl o to důvěrněji přebývat ve společnosti svého Pána.

To, na co se Ježíš připravuje tak náročným způsobem, zahrnuje jeho rozhodující zápas s úhlavním Nepřítelem. Ale tento zápas tuší i jeho protivník. Protože Pán zná jeho způsoby, pozval si tě dnes k sobě také proto, abys ho dobře poznal a prohlédl si zblízka jeho pravou tvář. Ať už vystupuje v jakékoliv podobě, je to podlý a úkladný lhář a vrah. Není vždy snadné ho rozpoznat a prohlédnout jeho úklady. Ještě než se zde objeví, připomeň si, proč Boží Syn sestoupil na svět: Satanovi se podařilo oklamat tvé prarodiče, a to i přesto, že vyšli z Boží ruky tak dokonale, svatí a moudří. Jak věrohodně musela znít Evě slova jeho nehorázně lži: *Nezemřete, otevrou se vaše oči a budete jako Bůh. Zrádné ovoce, které nabízí, se jeví vábné na pohled, lákavé a chutné, ačkoliv jeho plodem je nakonec smrt a zaslepenost. Při pohledu na jeho zákeřnost, troufalost a houževnatost pochopíš, proč ho nikdy nesmíš podceňovat.*

Proč se přibližuje k Pánu právě v okamžiku, kdy dovršuje svou čtyřicetidenní modlitbu a půst? Vždyť to je právě zbraň, která by ho měla bezpečně zahnat na útěk!⁽¹⁾ On však si pospíšil právě proto, aby se pokusil v zárodku znehodnotit, nebo alespoň znechutit získané drahocenné duchovní plody. Počítej s tím, že se může objevit právě ve chvíli vrcholného duchovního úsilí. Tvůj nepřítel sleduje pozorně a žárlivě každý tvůj krok s jedinou snahou: aby tvé dobré skutky narušil a zvrátil v jejich opak. Představuje se jako dobrý rádce s přátelskou radou: *Jsi-li Syn Boží, řekni tomu kamení, ať se stane chlebem*, netrap se tolik, posluž si svou mocí, dopřej si trochu příjemnosti a pohodlí... Pán ti ukazuje, že jeho slova si nezaslouží, abys o nich vůbec uvažoval. Copak je možné u něho hledat něco víc a něco lepšího než ve slově, které vychází z Božích úst?

Lstivý protivník se však nedá jen tak zahnat. Chápe se každé příležitosti, a zkouší dokon-

ce přelstít Pána jeho vlastní zbraní: »Zůstaňme u toho, *co je psáno*. Jako Boží Syn ověř si na sobě a před očima zástupů moc oněch v Písmu napsaných slov: *Vrhni se dolů!*«

Není to svůdné pokušení? Svůdce používá dodnes úspěšně osvědčenou variantu své nabídky právě u těch, kteří jsou znalci toho, co stojí psáno, a učí je podle svého: »Jsi-li Boží vyvolený, tak znalý a zkušený, využijev více k prospěchu svému i druhých to, co tak dobře znáš. Ukaž svou zdatnost tím, že dáš tomu, co je psáno, nový, aktuálnější, populárnější smysl, vyjdi vstříc touze po senzaci. Když si tak uděláš jméno a vybuduješ popularitu, můžeš se pak spolehnout, že tě veřejné mínění přímo ponese na svých rukou. Všichni půjdou za tebou, a to je přece předpoklad úspěchu!«

Ježíš zamítá ďáblovy návrhy jako rouhavou provokaci vůči samotnému Bohu. Důvěru v Boha nelze zaměňovat s troufalostí, která ho uráží. Na Boha se můžeš plně spolehnout vždy, když kráčíš po jeho cestách a s pokorou a bez výhrad přijímáš jeho svatou vůli.

Pán připouští, aby byl do třetice pokoušen, a ty se tak staneš svědkem nejen ďáblovy neobytnosti a taktiky, ale také jeho neúčinnějších trumfů, na které nejvíce spoléhá. Je to lidská touha po slávě, moci a majetku. Učinil z nich dnes dokonce hlavní hybnou sílu rozvoje a pokroku.

Ptáš se, jak to, že ďábel může nabízet všechny poklady a slávu jako ze svého? Moc a sláva tohoto světa se kupují především za bohatství a bohatství se hromadí nejvíce tam, kde lidé nejednají tak, jak jedná Bůh, totiž podle spravedlnosti a lásky, nýbrž tak, jak jedná Satan, v duchu sobectví a nezkrotné chtivosti, které vedou k bezohlednosti a jdou za vlastním potěšením i na úkor druhých. Ďábel sám nemá nic, jen svou zášť a zlobu, ale ovládá království světa a rozděluje slávu a moc skrze ty, kterým k ní dopomohl a kteří jsou jeho. V Ježíšově království platí: *Prodej, co máš, a rozdej chudým.*⁽²⁾ A v jeho království? *Nedbej Boha, doufej ve své veliké bohatství a zakládej si na své zhoubné moci.*⁽³⁾ Stačí vzdát ďáblu poklonu tím, že mu dáš přednost před Bohem, přijmeš jeho podmínky a přistoupíš do společenství těch, kteří jsou jeho, a otevrou se ti záhy nečekané možnosti. Jak na to odpovědět? *Jdi mi z cesty!*

Pokloň se s vděčností Vítězi na Satanem, připoj se k němu s úplnou odevzdaností a pros ho upřímně: *Stvoř mi čisté srdce, Bože, obnov ve mně ducha vytrvalosti. Vrať mi radost ze své ochrany a posilni mou velkodušnost.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 17,21; ⁽²⁾ srov. Mt 19,21;

⁽³⁾ srov. Ž 52,9; ⁽⁴⁾ resp. žalm 50

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 2,7-9; 3,1-7

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu hlíny a vdechl do jeho nozder dech života, a tak se stal člověk živou bytostí. Potom Hospodin Bůh vysázal zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal z půdy vyrůst rozmanitým stromům, líbezným na pohled, (jejichž ovoce) je chutné k jídlu, i stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra a zla. Had byl nejlistivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Privil ženě: „Řekl (skutečně) Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?“ Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst z ovoce každého stromu v zahradě, jen z ovoce stromu, který je uprostřed zahrady – pravil Bůh – nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli.“ Had nato ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevrou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo.“ Žena viděla, že (ovoce) stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled, lákavé pro poznání moudrosti, a proto si z něho utrhl a jedla, a dala též svému muži; byl s ní a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou nazí. Sešili tedy fíkové listy a udělali si zástěry.

2. čtení – Řím 5,12-19

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili... Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem – jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jak to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista. A není tomu s darem tak, jako s hříšným skutkem onoho jednoho člověka. Neboť rozsudek nad proviněním toho jednoho přinesl odsouzení, kdežto Boží dar vede z mnoha provinění k ospravedlnění. Jestliže kvůli provinění

Dokončení na str. 14

Místní válka o globální zájmy

V srpnu 2010 zveřejnila OSN zprávu, ve které jsou doloženy zločiny spáchané v Demokratické republice Kongo v období, kdy v zemi řádila občanská válka. Dokument vrhá nové světlo na konflikt, který doposud přetrvává a za kterým stojí velké cizí zájmy. O tomto dokumentu se konal kongres na Univerzitě v Parmě.

Je to zpráva výbušná a kontroverzní a do poslední chvíle bylo její zveřejnění blokováno. Není to nic z objevů Wikileaks, ale jen povětivá zpráva několika pracovníků OSN, kteří zdokumentovali teror, jaký zmítal republikou Kongo od devadesátých let do roku 2003, v období, kdy zemi decimovaly dvě války tak krvavé a tak přehlížené sdělovacími prostředky. Toto přehlížení se týká také osudu tohoto posledního dokumentu OSN. Kon-

ference, která se konala v Parmě, se pokusila zvednout oponu tohoto mlčení... Organizovala ji *Sít míru pro Kongo*, která sdružuje osobnosti a sdružení misionářů v týraném území, a Odbor politických a sociálních studií Parmské univerzity.

Po pozdravech akademických představitelů se ujala slova sestra Teresina Caffi, která pracuje na západě DRK. Pokouší se syntetizovat, co se stalo v její zemi v oněch temných letech, během kterých, jak uvádí s odvoláním na *International Rescue Committee*, zahynulo z důvodů války 3,8 milionu osob.

Zakrvavená bohatství

„Všechno začalo 1. října 1990,“ říká sestra Teresina, „kdy velitel ugandské informační služby Paul Kagame vyvolal revoltu, aby svrhl vládu ve Rwandě, v zemi, která ovládala strategický přístup k bohatstvím na západě DRK. Bylo to dobrodružství,

kteří podporovaly anglofonní mocnosti zajímaví se o tato bohatství. Kagame učinil hybnou pákou rivalitu mezi kmeny Tutsiů a kmeny Hutuů, které převládají ve Rwandě. Válka mezi vládními a protivládními silami trvala v krvavých střetech až do roku 1994, kdy zběsilost dosáhla vrcholu. Když se 6. dubna vraceli prezident Rwandy a prezident Burundi z obchodního jednání, bylo jejich letadlo sestřeleno a oba zahynuli. Extremisté Hutuů v pomstě zmasakrovali 800 000 osob, většinou Tutsiů, ale také některé z Hutuů. Genocida známá na celém světě, o které je třeba ještě mnoho věcí vyjasnit,“ uvádí sestra Teresina. „Pogromy trvaly 100 dní, do doby, kdy se Kagame ujal vlády ve Rwandě. Hutuové zděšení představou kolektivní msty utekli masově do sousední DRK, kde se usadili v uprchlických táborech. Ale ty jsou velmi blízko Rwandě, jak sdělují některé humanitární organizace, a napětí, místo aby se snížilo, ještě rostlo. Nový rwandský režim uvažoval totiž o hrozbě a v říjnu 1996 po vyhlášení ultimata je bombardoval. Byl to počátek první války: oddíly z Rwandy, Burundi

a Ugandy vtrhly do DRK, v jejich čele starý konžský opozičník diktátorské vlády v Kinshase Laurent-Désiré Kabila. Válka by se tedy mohla nazývat osvobodovací. I když vláda v Kinshase vzhledem k postupující nemoci diktátora Mobutua Sese Seka byla otevřena procesu demokratizace a podpoře pozitivního vývoje... V květnu 1997 válka skončila a Laurent-Désiré Kabila se prohlásil prezidentem. Ale mír netrval dlouho. Asi po roce prezident pod lidovým tlakem požadoval, aby cizí oddíly opustily zemi. Ale odpovědí byla nová válka, která propukla v srpnu. Proti vládě v Kinshase povstalo *Rassemblement congolais pour la démocratie*, skupina rebelů, která má své základny ve východních oblastech. Ale,“ jak vysvětluje sestra Teresina, „rebelie byla pouze zástěnou, za kterou se skrývala stále Rwanda a Uganda. Na podporu Kabily vstoupily do bojů Angola a Zimbabwe, Namibie a Čad.“

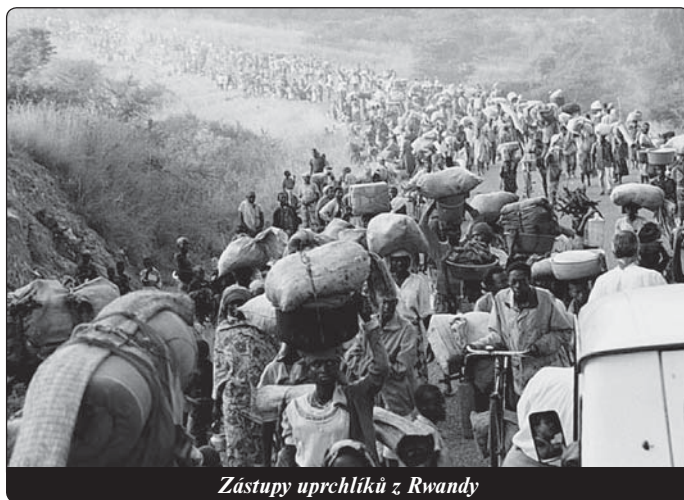
Zločiny proti lidskosti

Během těchto válek, které trvaly až do roku 2003, byly na celém konžském území páčány nevýslovné ukrutnosti. Exper-

ti OSN sestavili soupis těchto násilností, napočítali jich 617 a kvalifikovali je jako „zločiny proti lidskosti“ a „válečné zločiny“. Emma Boninová, viceprezidentka senátu, byla v době první války komisařkou Evropské unie. Povolána, aby podala své svědectví, suše prohlásila: „Pokud jde o mne, o době, kdy jsem byla přímým svědkem, je raport OSN velmi dobře zpracován.“ A uvedla, jak byl vyvíjen nátlak, aby nebyl zveřejněn. Ve svém příspěvku vypráví o počátku první války a poukazuje na hrůzy při bombardování utečeneckých táborů, které bylo uskutečněno, i když tábory byly označeny vlajkami OSN. A připomíná epizodu, která je vpravdě příznačná.

Bylo to v první fázi války a rwandská vláda, která se obávala mezinárodní reakce na invazi, ujišťovala celý svět: všichni utečenci se vrátí domů, všech 500 000. Zprávu potvrdil generál jednotek OSN, které byly umístěny v DRK: Všechno je na místě a v pořádku, jednotka byla dokonce odvolána. Ale později se objevily otazníky: Na začátku nepřátelských akcí se hovořilo o 1,2 milionu uprchlíků, a vrátilo se jich jen 500 tisíc. Čísla nesouhlasí. Znepokojující pochybnosti rostly s tím, jak přicházely zprávy od misionářů přítomných v DRK, které hovořily o pohybu masy uprchlíků v pralesích. „Rozhodli jsme se, že to ověříme,“ řekla Boninová. „A tak po různých šetřeních jsme našli tábor v Tingi-Tingi: 250 tisíc osob nahromaděných v zóně 400 km od hranic. Stovky a tisíce uprchlíků, kteří pro svět prostě neexistovali. Urazili pěšky 400 km v podmínkách, které si sotva umíte představit...“ Pak začaly výzvy a pokusy zastavit

Zástupy uprchlíků z Rwandy

válku, které se množily, ale vyzněly naprázdno. Měla doklady, které dokumentovaly tato naléhání, a předložila je. „Je skutečností, že během první války byla mezinárodní veřejnost ochotna přijmout jakékoliv ničemnosti, jen aby byl povalen Mobutuův režim.“ A upozornila také na účinnost propagandy invazních jednotek, které financovaly genocidu ve Rwandě, hanebný postup, který ospravedlňoval jakákoliv zvěrstva. „Autory této genocidy bylo několik desítek tisíc, ale uprchlíků kmene Hutu do DRK bylo více než 1 milion, z velké části žen a dětí,“ uvedla Boninová.

O těchto letech pak experti OSN zaznamenali hrůzy bez hranic: hromadné masakry, zuřivé běsnění, upalování lidí zaživa a kanibalismus... Celý soubor zločinů spáchaných silami, které se postavily proti konžské vládě, a v menší míře také vládními oddíly. Zpráva uvádí podrobně *modus operandi* „osvobozovacích“ jednotek. Když vtrhli do vesnice, poručili obyvatelům, aby se shromáždili k přidělování potravin a šatstva. Pak vybrali oběti (zvláště příslušníky Hutu rwandského původu). Ty byly svázaný a vydány jednotkám nejotupělejších žoldněrů k zabítí. Někdy to byly desítky a stovky osob, včetně žen a dětí. Jindy prováděli výběr a oddělovali ty, kteří měli být repatriováni do Rwandy. Místo aby je tam odvedli, pozabíjeli je a jejich těla naházeli do jam, do řek a do latrín. Jiná lest pro označení obětí byla: dovolili humanitárním jednotkám, aby vstoupily na teritoria obsazená „osvobozovací“ armádou, a umožnili pomoc osobám, které se ukryly v pralesích. Dovolili to proto, aby je humanitární pracovníci přivedli za utečenci, kteří těmto pracovníkům důvěřovali. Tak skončili uprchlíci nakonec v rukou katů a vrahů...

Dokument o tomto tragickém tématu popisuje, jak byly ženy a děti usmrcovány tak, že jejich hlavy otloukali bičící

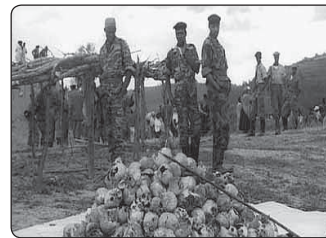
Pozůstatky umlčených hlasů (Rwanda Genocide Memorial)

o zdi nebo o stromy. Odborníci OSN konstatují, že na příslušnících kmene Hutu byla spáchána opravdová genocida. Žádají vytvoření zvláštního tribunálu, aby tuto skutečnost prošetřil. Mezi zločiny patří také odvod velkého počtu dětí do armády a jejich sexuální zneužívání.

Válka a mobilní telefony

Mathilde Muhindo Mwamini, nyní poslankyně v DRK, vystoupila na kongresu se zprávou o sexuálním násilí, ke kterému v těch letech docházelo. Bylo prováděno systematickým způsobem v masovém měřítku jako bojový prostředek. Tím způsobem se šířil AIDS a zcela narušil sociální vazby civilního obyvatelstva, protože tyto zločiny mají těžké psychologické důsledky, ničí rodinná pouta. Navíc, jelikož domácí ekonomika stavěla převážně na práci žen, měl tento druh násilí za cíl ohrozit existenci rodin. Zpráva Muhindo Mwamini hovoří o tom, že bez-

trestnost takového počínání byla rozhodujícím faktorem pro rozšíření těchto praktik. A to i dnes. V Parmě se totiž nemluvalo pouze o minulosti, ale také o tragické aktuálnosti. Situace ve východních oblastech DRK je všechno, jen ne pacifikovaná. I po skončení války pokračuje běsnění teroru. Milice vedené dobrodruhy se souhlasem rwandské vlády bojují

proti vládě v Kinshase. Poslední velkou vzpouru vedl Laurent Nkunda, velitel CNDP (National Congress for the Defence of the People), který ohněm a mečem zpusťoval území. Byl zatčen v roce 2009. V současné době šíří teror ozbrojené skupiny, které se označují různým způsobem, jako by Nkunda i z vězení tahal

MUSLIMŠTÍ FANATIKOVÉ NAPADLI TŘI KOSTELY

Při soudním procesu v Jakartě v Indonésii, který odsoudil křesťana za „misijní činnost a rouhání“ k pěti letům vězení, žádal tisícový dav trest smrti. Pokřiky „Zabit, zabit!“ požadoval vydání odsouzeného Richmonda Bawegana. Zdemolovali soudní síň, čemuž nezabránil ani stovky policistů. Pak táhli ulicemi a hledali „křesťanské objekty“. Napadli tři kostely a sirotčinec. Prezident Susilo Bambang Yudhoyono odsoudil anarchistické násilí. Dosud patřila Indonésie mezi tolerantní země. V zemi s 240 mil. obyvatel je 80 % muslimů a 16 % křesťanů, zbytek jsou hinduisté, buddhisté a vyznavači kmenových náboženství.

Kath-net

za niti těchto sil, které pokračují v násilí. Jednotliví pohlaváři si rozdělují území, cesty, doly, řeky a pokračují v násilí proti obyvatelstvu. To vše za mlčení mezinárodní veřejnosti. Marco Deriu, sociolog, docent politických a sociálních studií na Parmské univerzitě, vysvětluje, že v této válce jsou ve hře nesmírné zájmy: ve východní části, která je na suroviny z nejbohatších na světě, se nacházejí veliké zásoby zlata, diamantů, nafty, kobaltu, uranu, wolframu a mědi. Je zde 17 % světové produkce neopracovaných diamantů, 34 % produkce kobaltu, 10 % světové produkce mědi a 60-80 % coltanu, minerálu velice důležitého pro výrobu počítačů a mobilních telefonů a pro elektronické hry. Chaos v této zemi doprovází divoké plnění přírodních zdrojů. Vydělávají na tom víceméně všichni: páni války, různí obchodníci se surovinami a zbraněmi (místní i mezinárodní), kteří prodávají za pakatel drahocenné suroviny. Je to konflikt, který živí sám sebe, výtěžky se investují do války, která je velkým rafinovaným byznysem. Místní obyvatelstvo je vyháněno z atraktivních zón nebo nuceno pracovat v dolech či doplňovat řady milic. Ženám a dětem nezbyvá než být otroky sexuálního násilí. Je nesmírně obtížné prolomit tyto koncentrované zájmy války místní, a přece globální. „Ale tento raport OSN představuje spirálu,“ tvrdí na závěr poslankyně Muhindo Mwamini, „a současně je to svědectví, že pravda dříve nebo později vyjde najevo.“

Na kongresu bylo mnoho mládeže a Konžanů: někteří z nich zde byli díky misionářům, s nimiž udržují vřelé styky. Intervenují, kladou otázky, vyprávějí, žádají spravedlnost, mír. A to, co udivuje, je, že v jejich slovech není zlost, ani přesto, co se dělo a děje v jejich vlasti. Mají ve tváři úsměv a v očích radost. Je to více než spirála.

30giorni 11/2010

Překlad -lš-

Kdo odpouští, prožije osvobození

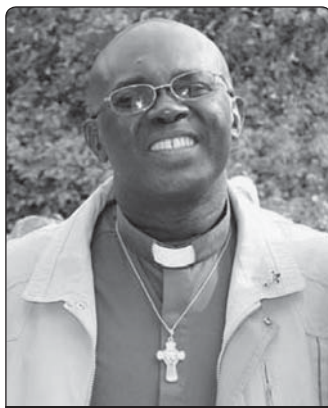
Zkušenosti ze služby odpustění ve Rwandě

Odpustění a smíření jsou velké záležitosti tohoto kněze z Rwandy, země, kde ještě lidé trpí na následky genocidy z roku 1994: biskup ho určil pro službu smíření.

Máme ve Rwandě nepředstavitelnou potřebu ochoty k odpustění a modlitby za smíření. Moje služba má k tomu poskytovat pomoc. Prožívám to na mojí faře. Někteří sice prosí o odpustění povrchně, ale nikdy ne v přímém kontaktu s rodinnými příslušníky zavražděného. Tady jde o zprostředkování takového kontaktu. A když vrah uslyší z úst syna nebo matky oběti „Odpouštím ti!“, dochází k pravému odpustění.

Zvláště obtížná je situace všude tam, kde byly vyvražděny celé rodiny. Pak není nikoho, kdo by mohl pachatele oslovit: „Odpouštím ti.“ Právě toto ujištění však vrah potřebuje, aby se mohl vrátit do normálního života.

Většina z nich to neví. Proto máme ve farnosti po genocidě problém, když někteří říkají: „Musíme se postarat o to, aby nepřežil žádný svědek mnoha vražd, které se zde udály.“ Tak však žili ti, kteří genocidu přečkali, v trvalém ohrožení života. Proto jsem se to pokusil ve svých kázáních objasnit. Svědkové vražd jsou pro vrahy velmi drahocenní. Potřebujete lidi, kteří by vám mohli říct: „Odpouštím ti!“

P. Ubald Rugirangoga

tiž odpustil vrahům své matky, tomu, který dal rozkaz k vraždění, opravdu odpustil, platím za jejich děti náklady na studium. Prožil jsem tuto zkušenost. Tak je mi jasné: Teprve když člověk ze srdce odpustí, je modlitba opravdová.

Často mi lidé říkají: Nejdříve mě musí požádat o odpustění ten, kdo mě urazil, a pak mu odpustím. Na to odpovídám: „Nikoliv, nejdříve musíš odpustit.“ To je každopádně moje zkušenost. Vůle k odpustění probouzí prosbu o odpustění, dříve nebo později.

Na tomto místě je důležité uvést: Když se mě někdo ptá: „Odkud přichází síla k odpustění, ze srdce?“, moje odpověď zní: „Nikoliv. Jedná se o rozhodnutí. Odpustění má svůj počátek v hlavě.“

Neboť kde je vůle k odpustění, tam se tajemně otevírá prostor, ve kterém viník může prosit ze srdce o odpustění – přirozeně i ve svátosti pokání. Neboť akt smíření se nekoná jen v lidské rovině. Vždy zde působí Bůh. On to je, kdo daruje odpustění. On je dárce tohoto dokonalého daru.

Napadá mě příběh jednoho katolického manželského páru z USA. Jedna žena opustila své

ho muže a odešla za jiným. Manžel byl zoufalý. Dvanáct let zůstal sám, rozhodnutý, že s touto ženou již nechce nic mít.

Před nějakou dobou jsem měl v místě, kde bydlí, bohoslužbu uzdravení. Oba byli nezávisle na sobě přítomni. Kázal jsem při této příležitosti o odpustění. A Pán způsobil zázrak. Ten večer obdržel dotyčný pán milost odpustit ze srdce své ženě. A krátce nato se stal další zázrak. Jeho žena prošla zástupem přítomných k němu a prosila o odpustění. Není možno popsat, co se zde odehrálo: byl to zázrak, že byli oba přítomni na tomto večeru a že byli pohnuti k lítosti a jeden druhého v tom množství lidí našel. Každopádně ten večer se odehrál zázrak odpustění. Dvanáct let stará rána byla rázem zahojena.

Kde se ze srdce odpouští, všechny problémy se vyřeší.

Je však třeba všechno vidět také realisticky. Vždy je nezbytná Boží pomoc. I když totiž dnes udělám hrdinské rozhodnutí odpustit tomu druhému, zítra nebo pozítří to může být znovu problém. Potřebujeme k tomu dokonalý Boží dar. A o ten musíme prosit.

A ještě něco patří k realistickému ocenění situace: My všichni stále potřebujeme odpustění. Nejsme žádní světci a prožíváme okamžiky, kdy druhého urážíme nebo zraňujeme. A proto je třeba stále znovu odpustění. Křesťané jsou k tomu obzvláště způsobilí, vykonat tento akt, neboť se mohou spolehnout na to, že Ježíš sám zasáhne. Proto řekl Ježíš Petrovi, že musíme odpouštět nikoliv sedmkrát, ale sedmdesátkrát. Ať je křivda jakkoliv veliká, Ježíš je vždy s námi.

VISION 2000 - 1/2011

Překlad -Iš-

Statistika o katastrofálním úpadku holandské církve, kolébky přijímání na ruku

1. V roce 1960 proběhlo v Holandsku 318 kněžských svěcení. V roce 1977 jen 16. Nyní je průměrně svěceno patnáct novokněží v celé zemi. V diecézi Breda nebylo za posledních patnáct let jediné svěcení.

2. Před rokem 1960 nedělní mši svatou v Nizozemí navštěvovalo 75 % katolíků. V roce 1977 toto číslo kleslo na 24 %. Dnes je to 7%.

3. Dnes je v Nizozemí 4,3 milionu katolíků. To je o 700 000 méně než v roce 2000 a o 1,3 milionu méně než v roce 1980. Mnoho z těchto 4,3 milionu katolíků uvedlo, že jsou katolíky pouze podle jména.

4. Od r. 1977 opustilo 4 300 sester a bratří svůj řeholní život. Dva tisíce kněží opustilo svůj kněžský úřad. Tento odpad je třikrát větší než v jakékoli jiné zemi.

5. V r. 1960 bylo zavřeno 50 seminářů a znovu otevřeno jako smíšené školy. Některým z těchto škol bylo navrženo, aby se nazývaly „teologické instituty“. Tyto ústavy byly provozovány laicizovanými kněžími, jak ženatými, tak homosexuálními. Náboženské povolání a celibát byly v těchto institutech znevažovány, ne-li dokonce zesměšňovány.

6. V roce 1950 nizozemská církev vydávala svůj vlastní dení tisk a četné časopisy; měla rozhlasovou stanici, odbory, TV stanici, a provozovala stovky klášterů, škol a nemocnic. 97 % katolíků si předplácelo církevní noviny. Po exodu z náboženského života zbylí členové tyto domy prodali a získali tak obrovské peněžní částky. Dokonce ani nemuseli vzít na sebe náklady spo-

Bohudíky, lidé to začínají pomalu chápat. Odpustění působí osvobozujícím způsobem na toho, komu je adresováno a toho, kým je vysloveno. Je důležité, aby to všichni věděli: Kdo odpouští, prožívá osvobození. Sám jsem to hluboce prožil. Když jsem to

jené se starými členy, neboť vlada každému z těchto seniorů, včetně sekularizovaných řeholníků, řeholnic a kněží, ochotně poskytla penzi. Po revoluci '68 se rádio KRO a katolické noviny staly silnými prostředky protikatolické propagandy. Prostřednictvím těchto médií bylo šířeno veškeré sexuální a mravní zlo: antikoncepce, potraty, rozvody, pornografické filmy, homosexualita a nakonec dokonce eutanazie. Katolické prostředky se staly stokou zvrhlosti.

Během roku 1980 a ještě po něm papež Jan Pavel II. jmenoval v Holandsku více biskupů s tradičním a propapežským postojem. Již o deset let dříve, v roce 1970, Pavel VI. čelil rozkolu *de iure* ze strany nizozemské církevní elity, když jmenoval konzervativního biskupa Simonise hlavou Rotterdamské diecéze. Nicméně laici podporovali Simonise. V době, kdy Pavel VI. jmenoval Simonise, nizozemští kněží rozdali na kostelní lavice archy k průzkumu veřejného mínění. Věřící byli dotazováni, zda podpoří, či nepodpoří jmenování biskupa Simonise. Lidé rozhodli 20:1 pro Simonise, tedy pro papeže. V zemi větrných mlýnů a tulipánů se církev drotila, ale něco života zde přece ještě zbylo. Avšak pro ztracenou generaci do roku 1980 již bylo příliš pozdě. Hrstka biskupů jmenovaných Janem Pavlem II. byla příliš bezmocná, než aby znovu obnovila víru a církevní disciplínu. Semináře zely prázdnotou. Vzniklo nové pojetí liturgie: Laiici, kterým při shromážděních někdy předsedali kněží, někdy ne, se scházeli na „liturgii společenství“. Liberální kněží je náležitě vyškolili: Je to samo společenství, co „posvěcuje“. Eucharistie přichází „zdola“, ne „shora“. Lidé jakožto modlitební společenství tvoří eucharistii. Kněz bez společenství je bezmocný. „My jsme církev“ proměnili v „My jsme eucharistie“.

Brian Kelly, February 11th, 2010 Catholicism.org

Ženy potřebují respekt, uznání

Každé z našich dětí je dar. Ale po dědičném hříchu je každé zrození spojeno s těžkostmi. Radost z mateřství stojí ve znamení kříže.

V očích světa jsou radost a kříž protiklady. Proto se jeví nároky mateřství jako neslučitelné se seberealizací ženy. „Dítě budu chtít, až ho budu chtít.“ Toto známé heslo vyjadřuje požadavky těch, kdo nárokují právo podle vlastní libosti dávat i usmrtit život. Společnost, ve které samy ženy napadají život, nachází se v povážlivém stavu. Odmítají totiž to, co je vnitřně jejich bytostí nejvlastnější.

„Mnoho žen odhodilo svou identitu, protože odmítají všechno, co vyžaduje úsilí a odříkání. Není slova, které by bylo našim představám cizější než slovo »oběť«. A přece, kdo miluje, je ochoten všechno obětovat pro blaho toho, koho miluje, až k darování vlastního života. Podle toho se právě poznává láska.“ (J. Croissant in *Kněžská žena*)

Cesty k radosti vedou skrze skutečná obrácení. Platí zde: ztratit život, abychom ho získali, dávat, abychom přijímali: To platí především pro „schopnost ženy darovat život tím, že se sama obětuje (...) Jestliže zapírá tuto milost a odmítá utrpení a oběť, sama se odsuzuje k neplodnosti.“ (J. Croissant)

Je nesporné: nejde o to, vyhledávat utrpení nebo odmítat to, co je může učinit snesitelným, ale jde o pochopení, že člověk nemůže být utrpení ušetřen. Kdo chce uniknout kříži, upsal se vyprahlosti a beznaději.

Tím ale není nad feministkami zlomena hůl. Kdo se zasazuje za mateřství a chce zprostředkovat ženám hrdost a radost z mateřství, musí si být vědom, že ženy nesou těžká břemena a miliony z nich jsou v jiných zemích nepředstavitelně utiskovány.

Mnoho ženských vzpour vzniká z nespravedlivých situací vykořisťování a pohrdání! Jan Pavel II. to zdůrazňoval a připomínal, že Kristus tím, že se postavil proti předpisům, které platily v jeho době, (...) zaujal k ženám

postoj otevřenosti, úcty, přijetí a náklonnosti. (Dopis ženám 1995) Aby ženy opět objevily velikost svého povolání k mateřství, musí získat od celé společnosti uznání, respekt a podporu.

To začíná doma ve všední den. I když své ženy milují, zapomínají mnozí muži na to, že tyto ženy potřebují, aby pocítovaly ve svých mateřských a domá-

cích každodenních činnostech jejich podporu. Především když se těmto povinnostem zcela věnují. Zde stačí často alespoň slovo „děkuji“ – „mám tě rád“ nebo jiné samozřejmosti, které vysloveny všechno ulehčují. To platí od malých skutků pomoci přes chvíle pozornosti až k něžnostem a překvapujícím dárkům.

Ženy oslovuje silně i to, co se může jevit jako maličkost, ale co je pro ně znamením hluboké pravdy (v kladném i negativním smyslu). A ještě něco: ženy mají velkou odolnost, ale není možné je bezmezně zatěžovat: deprese se vyskytují u přetížených matek a je to křivda, když se jim nedostává pomoci.

Žádná žena není bez kříže. Ale ten vyrůstá z dané a přijaté lásky. Šťastná matka je především šťastnou manželkou.

*Famille Chrétienne 1253
Překlad -lš-*

Mariina diskrétnost a skromnost

Když Ježíš začal kázat, Maria ustoupila do pozadí, nevměšovala se do jeho díla. Stejně tak nezačala kázat a učit, když se Ježíš vrátil do nebe. Neposadila se na papežský stolec, ani se neujala kněžské služby. Omezila se na to, že se se svým Synem pokorně setkávala, když apoštolové denně slavili mši svatou. Dnes jsou apoštolové jejími služebníky, ale zde na zemi byli v církvi jejími představenými.

Ani tehdy, když po své smrti a smrti apoštolů se stala Královnou, která sedí po pravici svého Syna, neobrátila se na věřící, aby rozhlásili její jméno až na konec světa, ale trpělivě čekala na dobu, kdy bude moci přispět ke slávě svého Syna.

Když někteří měli námitky proti její úctě, čekala trpělivě na den, kdy o jejich právech nebude pochyb. Ano, ona čekala až dodnes, až beze všeho odporu obdrží tu nejkrásnější ze svých korun, kdy za jástotu celé církve bude uznáno její Neposkvrněné početí.

*John Henry Newman,
17. konference pro protestanty a katolíky:
Předmětem Mariiny slávy je sláva jejího Syna*

V neděli 28. 11. 2010, před první nedělí adventní, zemřela po krátké těžké nemoci sestra Marie Bernardis Wechselderová. Tisíce lidí ji znalo, protože obdrželi od ní pomoc.

Narodila se 29. 9. 1941 na svátek sv. Michaela archanděla jako dcera strojírního zámečnicka Hermanna a jeho ženy Luisy v Karlsdorfu nedaleko Karlsruhe. Roku 1965 vstoupila jako diplomovaná zdravotní sestra a učitelka mateřské školy do provinčního domu sester Božského Vykupitele v klášteře Panny Marie Pomocnice v Bühl-Badenu. Tato kongregace byla založena v 19. století matkou Alfonsou Marií v Niederboronu v Alsasku. Charisma a svatost zakladatelky oslovily sestru Bernardis a cítila se s ní celý život svázána. Její životní heslo znělo: „Chci, aby všichni lidé zakusili, že je Bůh miluje.“

Sestra Bernardis s kardinálem Leo Scheffczykem

Poslušnost ji zavedla nejdříve do Karlsruhe do kláštera Srdce Ježíšova, kde vedly sestry ambulanci, školu šití a mateřskou školu. Tam založila první církevní sociální stanici s deseti sestrami, které byly vysílány na městská sociální střediska. Velké mystické milosti, které jí Bůh udělil, sama nevyhledávala. Sestra Bernardis byla po celý život prostá a moudrá žena, která zpočátku věděla málo o mystice a světcích. Celé její úsilí bylo vedeno láskou k Pánu Ježíši a zdokonalováním vztahu k ně-

„Milujeme dále“

VZPOMÍNKA NA SESTRU MARIÍ BERNARDIS

mu. Středem jejího života byla eucharistická adorace.

K tomu cíli upravila ve sklepě jednoho obytného domu kryptu, kde by sestry a návštěvníci mohli najít ticho a klid k adoraci. Krypta se stala místem, kde se děly velké věci. Arcidiecéze Freiburg nyní zahájila proces svatořečení blahoslaveného Bernarda z Badenu, v jehož životě sehrála tato krypta významnou roli.

Sestra Bernardis dostala jednu při adoraci vnuknutí: „Vykupitel má vždy řešení.“ Ze své sociální práce znala naléhavé problémy lidí a věděla především o jejich duchovní nouzi. Proto založila v klášteře Srdce Ježíšova duchovní centrum, ve kterém v průběhu roku nacházely pomoc tisíce lidí. Spolupracoval s ní kaplan Martin Landwehr jako zpovědník a domácí duchovní. Základním pravidlem domu bylo, že nikdo nesměl být odmítnut, ani ve dne, ani v noci. Brzy vytvořila sestra kolem sebe okruh spolupracovníků z 50 žen a mužů.

Pater Martin Landwehr byl dobrým kněžským duchem v tomto domě. Jeho zpovědnice byla stále obležena. Mnoho lidí se zde zbavilo svého životního břemene. Dílo se šířilo. Sestra Bernardis založila sdružení, které sídlilo v klášteře P. Pia, kde se zdarma stravovali bezdomovci, mohli se zde osprchovat a vyprat své svršky. Byla zde také jedna místnost přístupná ze dvora, kde mohl krátkodobě pobýt nemocný nebo matka s dítětem. Dílo přitahovalo široké kruhy z celého Německa až k Polsku a Římu. Sestra Bernardis byla spojena s Fórem německých katolíků a účastnila se s nadšením prvního kongresu Radost z víry. K zajímavým osobnostem, které přednášely v klášteře Nejsvětějšího Srdce, patřila Wanda Poltaw-

ska, která byla několik let lékařkou papeže Jana Pavla II. a byla členkou Papežské akademie pro život. Vstoupila do toho okruhu spolu se svým mužem, polským filosofem Dr. Poltawským.

Patřily sem dále osobnosti jako prof. Max Türkauf, Christa Meves, Gabriela Kuby a biskup Pavol Hnilica.

Ale pak se stalo něco, co se v církvi občas stává. Vzplála známá klerikální duchovní závist a začaly se množit pomluvy na sestru Bernardis. Jednou se zeptala vysoce postaveného církevního hodnostáře, co mu vlastně udělala a co dělá špatně. Prelát na ni ukázal prstem a řekl: „Závidím vám, že lidé chodí k vám, a nechodí ke mně!“ Sestra Bernardis přijímala v Karlsruhe denně asi 35 lidí, aby je potěšila, a pomodlila se s nimi před Nejsvětější svátostí. Bylo by to velmi těžké a především velmi hořké, kdybych měl alespoň napovědět, jak bylo její dílo systematicky rozbíjeno. Dílo, které jsem zde jen stručně naznačil, bylo podkopáno lidmi z církevních kruhů. Sestra Bernardis

Sestra Bernardis

musela opustit Karlsruhe. Rozhovory s lidmi jí byly zakázány.

I z toho je zřejmá krize, v jaké se církev dnes v Německu nachází. Obrátil jsem se na jednoho kuriálního kardinála v Římě a vylíčil jsem mu v dlouhém telefonickém rozhovoru vzniklou situaci. Slíbil mi, že bude jednat s kongregací, ale sestra Bernardis mě prosila, abych celou intervenci ihned ukončil. Chtěla všechno vzít na sebe v poslušnosti k Bohu a ve věrnosti vůči své kongregaci a společenství...

Ale když Bůh připustí, že se jedny dveře zavřou, otevře ihned druhé. Spojení sestry Bernardis se společenstvím Stabat Mater v Bad Herrenalb dávalo novou perspektivu. P. Martin vstoupil do tohoto malého kněžského společenství, které působí v biskupství Mukačevo na Ukrajině. Biskup Antal si ověřil charisma sestry a ihned přijal spolu s ní i spolupracovnice, které jí následovaly. P. Martin dostal přiděleny dvě farnosti, ve kterých velmi dobře působí. Mezitím je těchto farností již pět. Biskup zcela důvěřoval sestře Bernardis. Často ji navštěvoval a bral ji s sebou na vizitační cesty. Její činnost se záhy ztrojnásobila. Na 100 osob denně vyhledávalo její radu a pomoc. Mohla pak již lidi přijímat jen ve skupinách.

Biskup Antal podnikl dvě cesty do Oberbronn a žádal vedení kongregace, aby mu ses-

Sestra Bernardis se modlí nad nemocným chlapcem

tru přenechalo. Když při druhé cestě dosáhl svého cíle, sestra Bernardis těžce onemocněla zhoubnou leukémií. V nemocnici v Mnichově jí nabídli velmi agresivní chemoterapii. Protože však věděla, že by ji nepřežila, odmítla to a zcela se svěřila svému nebeskému Ženichovi. A nyní začal její tichý a velmi těžký výstup na vrchol k patě Ježíšova kříže. Osm týdnů těžce bojovala. Její mladší sestra Ulrika ji vzala k sobě domů, kde ji obětavě ošetřovala spolu se starší sestrou Marií. Když byly bolesti takřka nesnesitelné, chtěl lékař zesílit morfinové obklady, ale sestra Bernardis to odmítla. Chtěla být při plných smyslech a plná naděje a víry se odevzdat do rukou svého Pána. Zemřela o první neděli adventní v den narozenin P. Martina, který u její smrtelné postele sloužil mši svatou, po které se setkala se svým Pánem kolem 11. hodiny. Zemřela v jeho eucharistické přítomnosti, aby od Něho vyslechla slova: „Pojď, požehnaná mého Otce. Od počátku je pro tebe připraveno království.“

P. Martin volal ihned do Mukačeva, aby sdělil biskupovi odchod sestry Bernardis. Biskup šel ihned do katedrály a sám rozhoupal zvony katedrály. Na její dveře umístil podobiznu sestry Bernardis a řekl kolemjdoucím: „Zemřela sestra Bernardis, světice našeho města.“ Ihned slavil zádušní mši svatou před naplněnou katedrálou. Lidé si nalepovali na zadní sklo svých aut její fotografie.

Chudá, ale šťastná Ukrajina, která Boží vyslance stále přijímá s radostí a vděčností.

Co říci o ní na závěr? Jedinou větu: VŠECHNO dala a NIC si nepodržela. Loučila se vždy větou: „Milujeme dále!“ A tak tomu skutečně je.

Její závěť byla: „Chci, aby se všichni lidé dověděli, jak velice je Bůh miluje,“ a: „Vykupitel má řešení.“ „Milujeme dále.“

Z Der Fels 2/2011
přeložil -lš-

Když jdou děti vlastní cestou

Jasně a láskyplně trvat na svých postojích

Mnoho rodičů říká: Vychovávali jsme děti ve víře, poučili jsme je o vztazích k druhém pohlaví. A teď studují a žijí „v poměru“. Co jsme udělali špatně?

Jedna čtenářka píše: „V prvním ročníku se moje dcera zamilovala do svého spolužáka. Původně chtěla počkat až do manželství. Teď mě prosí, abych s ní šla k lékaři, aby jí předepsal pilulku. Bylo to milé děvče, angažovalo se ve farnosti. O všem jsme s ní mluvili. Byla nadšena ideálem. A nyní se dovídáme, že spí s chlapcem. „Na tom není nic špatného, my se milujeme!“ S mými iluzemi se zbořil svět. Co jsem udělala špatně? Jaký pohled jsem jí dala na manželství? Jaké jsem jí dala svědectví?“

Jako rodiče a vychovatelé si můžeme klást takové otázky. To neškodí. Ale ptát se takto, to neznamená pěstovat pocit viny. Je třeba dodat, že žijeme ve světě, který se velmi vzdálil od evangelia. Nemáme vůbec přístup k představám a mravům této doby. Ani nesmíme a nemůžeme dělat rozhodnutí jménem těchto mladých dospělých (snad jsou to spíše velcí mladiství). Na druhé straně však můžeme říct, co si o tom myslíme. Vlastně jsem rád, že tato dívka o těchto problémech hovoří se svou matkou.

Kde je však chyba? První, bohužel nejčastější je ta, že mladí lidé, přesvědčení křesťané, si volí partnery, kteří nesdílejí jejich přesvědčení, jejich životní perspektivy, nemají stejné ideály, být zamilován a s tím intimně žít. V devíti z deseti případů je to nesmysl.

Někdo mi namítne: Nikdo předem neví, jak láska dopadne. Ale! Je třeba se zeptat manželů, (a Bohu zasvěcených osob), co dělají, aby zachovali věrnost, když jim někdo padne do oka a zaklepe na srdce, svádí a vypadá svůdně. Protože očekávám skutečného partnera, pravou partnerku, opravdové společen-

ství těla, srdce a duše, proto nedám při první lepší příležitosti průchod svým citům a své smyslnosti.

Druhá chyba: nezačínat překotně (sice nikoliv oficiální, ale přesto skutečný) manželský život. Při tom se uzavíráme do intenzivního intimního vztahu dříve, než je pro něj dosažena vnitřní (psychická, intelektuální, duchovní a citová) zralost. Jen tato zralá autonomie umožňuje rozhodnutí a angažovanost pro budoucnost. Tyto nezralé vztahy vůbec nejsou přípravou k manželství, nýbrž k rozvodu. Tak se neučíme být jedno, nýbrž rozejít se. A když se pak probudíme, srdce trpí.

Třetí, dnes velmi rozšířený omyl, na který je třeba se podívat opravdu zblízka: když dívka používá pilulku. Jako by to bylo bez rizika, dát v sázku ženskou rovnováhu, a to ve fázi, kdy se teprve stabilizuje. A to

je třeba říct otevřeně: přistupuje se k tomu lehkomyšlně, jako by neexistovala žádná rizika pro zdraví a pro plodnost.

Samozřejmě v těchto divokých manželstvích přirozené prostředky regulace porodnosti jsou znevažovány: vyžadují totiž ohleduplnost, dialog, odpovědnost, stojí v protikladu proti žádostivému zákonu „vlády smyslu“. Tyto metody nejsou oblíbené především u chlapců, kteří žádají, aby jim jejich kráska byla vždy k dispozici.

Někdo namítne, že je lepší vzít pilulku než riskovat těhotenstvím a v devíti z deseti případů potrat. Volme menší zlo. Ale není právě toto příznačné? Je tedy jasné, že dítě je od počátku vyloučeno z této mladé lásky, ve které se hledá spíše symbiotické vyžití než budování budoucnosti.

Znám mladé lidi, kteří čekají, zasnoubené, kteří čekají: je v nich patrná zvláštní milost. Někdy je možno ji vyčíst z jejich gest a jejich pohledů.

Ale i těm, kteří tuto vnitřní krásu již ztratili, budiž řečeno: je možno si ji znovu darovat.

Famille Chrétienne 1483
Překlad -lš-

KALENDÁŘ EVROPSKÉ UNIE BUDE DOPLNĚN O KŘESŤANSKÉ SVÁTKY

V nové verzi Kalendáře Evropské unie nebudou chybět křesťanské svátky a k dosud vytištěným exemplářům bude připojen dodatek. Kardinála Andrého Vingt-Troise o tom ujistil francouzský ministr pro evropské záležitosti Laurent Wauquiez. Pařížský arcibiskup ho přímo oslovil s dotazem, co francouzská vláda podnikla jako výraz nesouhlasu s publikací evropského kalendáře na školní rok 2010/11, kde je Halloween, Valentýn, židovské, muslimské, a dokonce hinduistické svátky, ale zcela chybí křesťanské slavnosti, včetně Vánoc, Velikonoc nebo Všech svatých. Kardinál Vingt-Trois to označil za „útok na přesvědčení francouzských křesťanů, který je navíc v rozporu s unijní legislativou“. Vyjádřil také přesvědčení, že vláda je povinna domáhat se nápravy morálních škod, které tento skandální počín způsobil.

Res Claritatis

DO JAKÉ MÍRY MŮŽE NEVĚŘÍCÍ V DOBRÉ VÍŘE TRVAT NA SVÉ NEVÍŘE?

Skupina lutherských teologů v NDR v roce 1971 vydala manifest, který obsahuje rádky svědčící o upřímnosti a čestnosti těchto teologů.

V Lurdech, ve Fatimě a jiných mariánských svatyních zkoumají nestranní odborníci nadpřirozené skutečnosti, které mají vnitřní vazbu na svatou Pannu Marii, ať už na základě zjevení, nebo na základě záračných milostí, které byly vyprošeny na její přimluvu. Jsou to skutečnosti, které vzdorují jakémukoliv přirozenému vysvětlení. Dosud došlo v Lurdech k 1200 případům, o kterých lékaři prohlásili, že jsou přirozeně nevysvětlitelné. Katolická církev z nich jako zázrak uznala 66. Třicet let má 11 000 lékařů všech vyznání a vědeckého přesvědčení volný přístup do byra lékařských zkoumání. Uzdravení uznané za zázrak má tedy tu nejvyšší možnou záruku.

Jaký smysl v Božím plánu mají tyto zázraky? Zdá se, že Bůh chtěl takto radikálním způsobem odpovědět na moderní nevěru. Jak může nevěřící tvářit v tvář této skutečnosti v dobré víře trvat na své nevěře? Nemusí nás tyto skutečnosti přivádět k tomu, abychom vnesli Matku Boží zpět do evangelické církve? Nejsou tyto zázraky neodkladným důkazem role, jaká je Marii dnes přidělena k naší spáse?

Dnes je ve hře existence křesťanské víry v té či oné zemi. Bylo by nadmíru lehkomyšlné obrátit se zády k Božím hlasu a ignorovat ho, když promlouvá k světu pomocí Marie. A to tím spíše, když se reformovaná církev od Matky Boží neodvrátila, ale byla vytlačena až po třicetileté válce v epoše volnomyšlenkářů v 18. století. Tím, že jsme v evangelickém srdci uhasili úctu k Madoně, zničili jsme nejněžnější city křesťanské zbožnosti.

*Reise und Mission
Nr. 113 von FJE
Překlad -lš-*

Bohatý Západ a nemocní Anglie nemá pro staré místo

Šokující zprávu vydal garant pro zdraví u britské vlády o poměrech v britských nemocnicích, kde tisíce starých lidí jsou ponechány špinavé, hladové, bez péče a prostředků proti bolestem. „Independent“ hovoří o „nelidské společnosti“ a „Daily Mail“ o krutosti, která vrhá hanbu na civilizovaný stát, zatímco „Telegraph“ nazval svůj článek: „Ve velké společnosti není místo pro starou generaci“.

Ale na tom není dosti: Národní statistický úřad podává zprávu, že v letech 2005–2009 zemřelo v britských hospicích 650 starců na dehydrataci a 157 na nedostatek výživy. Duncan-Jordan z Národní asociace důchodců píše v „Daily Mail“, že ačkoliv je hospic pro staré velmi drahý, „nikdo ti tu nepomůže najít se a nezajistí ti, abys měl dostatek nápojů“.

Tato zcela nedostačující péče je skandální, ale nikoliv neočekávaná: je v souladu s jinými zprávami z britského parlamentu o nekvalitní péči o duševně choré. „Lancet“ napsal již v červnu 2008, že mentálně nemocní jsou pro národní zdravotní systém v Británii „neviditelní“. Čím méně může někdo dát o sobě vědět, tím nižší je péče, které se může dočkat.

Šetření v četných západních státech prokázalo: většina lékařů se domnívá, že život s neurologickou poruchou i s fyzickým handicapem je horší než smrt, jak uvedl *Journal of the American Medical Association* v roce 2000.

Je to znamení kulturní rány, hlubokého mravního úpadku, jestliže se neschopnost pokládá nikoliv za něco, co je třeba překonat, ale za něco, co je nesnesitelné, k čemu se chová odpor, nikoliv soucit. Odpor k bezbrannému má dvě tváře: jednu, která dosud platila, a druhá, kdy

se až ke zhnusení mluví o smrti a o tom, jak umožnit umřít, jako by právě toto byl problém nemocných a starých.

Ve všech zemích včetně Itálie je situace taková, že se nehledají řešení, jak lépe žít, nýbrž naopak, hledají se různé strategie smrti. Jako by nepřítelem nebyla opuštěnost, ale předpokládaná zlost, že tě chtějí držet při životě. Noviny píší o eutanazii, jak zajistit konec života, jak překonat strach z různých cest vedoucích ke smrti. Místo péče, jak najít společnost a doprovod, se nabízejí různé cesty ke smrti.

Není divu, že v tomto kulturním klimatu otevřely různé francouzské nemocnice dveře rozličným společnostem, které podporují eutanazii, aby mohly vejít do styku s pacienty, a to i přes protesty psychologů, kteří poukazují na riziko jednat o takových otázkách s lidmi citově labilními.

Problém důstojné smrti nespočívá v tom, jak ji urychlit, ale jak přemoci bolest a osamělost. Naopak se vytvořilo vědecky rozšířené klima o domnělé ne-trpělivosti a zlosti nemocného, že má být zachován při životě. Je to přímo teror, který vychází ze základu této společnosti. Jak píše Cass R. Sunstein, poradce prezidenta Obamy, v knize *Právo na strach*, lidská bytost je tak zavalena strachem, že když se setká s nějakými zvěstmi a propagandou, nezabývá se reálnou

pravděpodobností, zda se věc opravdu stane, ačkoliv je minimální, ale vrhá se do nerovného boje, aby se jí vyhnula.

Vyrůstá generace nezkušených osobností, které umějí hledat jen cesty, jak se bránit, jak utéci do krytu, a vidí ve smrti poslední zoufalou útěchu, protože život v podstatě ztratil přitažlivý význam. A tak se stane logickým neinvestovat do lepší péče, která je „neužitečná“, ale hledat strategie „odchodu“ ze života, který se stal přímo překážkou.

Opuštěnost starých lidí na prvních stránkách britských deníků není problémem selhání zdravotní péče, nýbrž je to kulturní kolaps vztahu vůči nemocnému, který, dokud je na živu, zůstává nesmazatelným obrazem lidské vzájemné závislosti, jistoty, že žádný život není ne-užitečný, ani když už není produktivní. To je ovšem idea, kterou nemá rád ten, kdo hlásá kult „důstojného“ života jen v určitých podmínkách nezávislosti a zdraví.

Ostatně je pravda, že s nemocným bývají obtíže: ale potíže jsou i s takovým zdravotním pracovníkem, který nesnáší styk s křehkou osobou, protože mu nepříjemně připomíná vlastní křehkost. Abychom mohli pečovat o nemocného, k tomu potřebujeme totiž být silní. A vyvářet vztahy, a to nikoliv tak, jak se děje dnes, kdy můžeme parafrázovat Tacitův výrok, že se vytváří samota, kterou nazýváme svoboda.

*L'Osservatore Romano
20. února 2011
Překlad -lš-*

KONEC PŘÍSPĚVKŮ PRO ‚PLANNED PARENTHOOD‘

Sněmovna reprezentantů USA zrušila státní příspěvek pro ‚Planned Parenthood‘, potratovou organizaci, která v minulém roce provedla 324 000 potratů v 800 různých zařízeních. Organizace zanedbávala povinné hlášení případů pohlavního zneužití mladistvých. V televizi byly zveřejněny záznamy o dalším jejím protiprávním jednání. Jedná se o 53 mil. dolarů, tj. 15 % celkových příjmů organizace.

Kath-net

Množí se zprávy o vymírání včel. Zvláště v USA a v Evropě jsou včelstva postižena. V některých oblastech dosahují ztráty až 85 %. Příčiny není možno jednoduše vysvětlit. Hraje zde svou roli mnoho věcí: vlivy životního prostředí, koncentrace jedovatých látek, záření, virové nákazy, zkrátka změnily se podmínky v životním prostoru. Jeden příklad fenoménu, který působí vážné starosti: vymírání živočišných druhů. Čteme zprávy, že denně je postiženo až 120 druhů rostlin a zvířat. Změnami v klimatu se budou tyto ztráty dále zvyšovat, jak sděluje FOKUS.

Když jde o rostliny a zvířata, roste vědomí, že v životním prostředí jsou životu nepřátelské podmínky, které ohrožují rozvoj druhů. U telat a kuřat vznikají starosti o jejich správný chov. Ochránci zvířat vystupují na barikády, aby protestovali proti masovému chovu zvířat.

Kdo naopak zastává názor, že také člověk potřebuje ke svému životu a rozvoji prospěšnější rámcové podmínky, stane se předmětem výsměchu. Přitom právě v těch oblastech, kde v Evropě a v USA vymírají včely, panují podmínky, které jsou pro druh *homo* již nesnesitelné: systematické vyhlazování potomstva skrze potraty, podpora a propagace neplodného životního způsobu homosexuálů, znevažování mateřství, manželství a rodiny, jako logický důsledek pak velký pokles porodnosti, stárnutí populace, náchylnost mládeže k drogám, alkoholu, psychické labilitě, zhoršená schopnost navazovat vztahy.

Proč nejsou tyto souvislosti jasně vysvětlovány a uznávány? Protože se rozmohlo matení pojmů, které znemožňuje vnímat správně i prosté věci, které jsou jinak pro zdravý rozum zcela jasné.

Některé povážlivě vystupující problémy sice mobilizují ihned řady výzkumníků, např. krimina-

Maják v mlze

Základní pravdy, které vždy platí

Desetiletí vědeckého, technického a lékařského ... „pokroku“, a přesto přibývá těžkostí a problémů. U mnoha lidí vyvolává současný svět vážné obavy. Nauka církve se v tomto zmatku jeví stále zřetelněji jako jasný ukazatel k budoucnosti.

lita mládeže, a oni se snaží objasnit je ze všech stran. V množství podrobností se zkoumá, dotazuje, hledá řešení. Psychologové, pedagogové, sexuologové, lékaři různých oborů, sociologové a rodinní terapeuti udělují rady, komise zpracovávají pokyny, směrnice a návrhy zákonů, zřizují se poradny, ale negativní jevy se přes všechna dílčí opatření dále množí.

Mimoděk si vzpomeneme na babylonskou věž: mnoho dobré vůle, mnoho úsilí, až příliš mnoho aktivity, ale nakonec pro množství stromů není vidět les. Chybí základ, ztratil se pohled na celek, na vlastní realitu člověka.

Je znám lidský život, nikoliv však jeho základní a nezbytné předpoklady. Nestačí jen jíst, pít a oblékat se, mít střechu nad hlavou s dostatkem zábavy a plytkých potěšení ze sexu a sportu... O to všechno dnes společnost usiluje a tím chce stále více uspokojit a obšťastnit člověka. Ale ono to nefunguje. A proč? Protože člověk jakožto Boží obraz nosí v sobě nesmazatelnou základní tužbu, která musí být uspokojena: lásku k pravdě, jak to vyjádřil papež Benedikt ve své třetí encyklice: „Láska k pravdě, kterou dosvědčil Ježíš svým životem a především svou smrtí a zmrtvýchvstáním, je hlavní hybnou silou skutečného rozvoje člověka a celého lidstva.“

Tuto pravdu není možno prostě obejít. Láska je základem lidské existence. „Ona je principem nejen v mikrovztazích – v přátelství, rodině a malých skupinách – nýbrž i v makrovztazích – ve společenských,

hospodářských a politických souvislostech.“

To zní velmi vznešeně, řekne někdo. Ale my musíme řešit naléhavé problémy. S takovými obecnými hesly nikam nedojdeme. Právě tento postoj je projevem tohoto převládajícího matení, při kterém se v detailech ztrácí to podstatné. Jelikož se neptáme po základech, budujeme dále babylonskou věž se stále jemnějšími nástroji, ale přehlízíme povážlivé trhliny, které jsou pro nedostatečnost základů stále větší a větší.

Zmatky a chybný vývoj v našich dnech jsou však také šancí znovu hovořit o základních otázkách lidské existence: člověk je Boží tvor, kterého Bůh miluje a kterého povolal k lásce. Může dospět ke svému rozvoji jen v té míře, v jaké zakouší lásku a lásku dále předává. Z toho vyplývá ústřední význam stabilní, dětem přející rodiny. Kde by měly děti zakoušet a čerpat lásku, když se rodiče vyčerpávají ve vnějších aktivitách v zaměstnání a hobby a odmalička je svěřují do cizí péče? Znalost významu, jaký má láska, poskytuje rozhodující pomoc v otázkách, jako je rodinná politika, potraty, eutanazie, lidská genetika, ale také v otázkách ve vztahu ke stvoření, uspořádání ekonomiky a mezinárodních poměrů.

Ještě jednou budiž řečeno, co v džungli převládajícího relativismu spadlo pod stůl: stvoření a člověku není všechno ku prospěchu, protože člověk a stvoření jsou dílem Boha, který všemu dal také řád správného rozvoje. Tento řád zjevil v dostatečné míře Kristus, když žil mezi námi. Všechno podstatné nám

sdělil. Postaral se o to, aby toto poselství zůstalo po celá staletí zachováno a nezfalšováno díky Petrovu učitelenskému úřadu. Musíme děkovat za tento maják, který ukazuje cestu i ve zmatcích naší doby.

Nesmí nás přitom zmást, že duch doby se vzpouzí proti této skále. To je normální. Jen pohled na velké postavy posledních 150 let na Petrově stolci nás může uklidnit (Pius XI., Lev XIII., sv. Pius X., Pius XII., Jan XXIII., Pavel VI., Jan Pavel II., Benedikt XVI.). Přes všechny vyslovené kritiky máme jako katolíci křesťané jistotu o pravdě, která je východiskem a spolehlivým orientačním bodem v současné době.

VISION 2000 - 1/2011
Překlad -lš-

**KRVÁČEJÍCÍ KRISTUS
V BOLÍVIÍ**

Bolivijští biskupové ustavili komisi, která má vyšetřit jev krvácející sochy trním korunovaného Krista. Ve města Cochabamba od března 1995 každý Velký pátek vytékají z této sochy slzy a krev. Vědecké šetření prováděl dr. Ricardo Castanon, který potvrdil, že se jedná o lidskou krev. Komise oznámí výsledky svého šetření letos v květnu.

Kath-net

SVATÝ ROBERT BELLARMIN - pokračování ze str. 2

bohatstvím církve a vnějšími aspekty, které je činí vnímatelnými. V tomto monumentálním díle, které usiluje o systemizaci různých teologických kontroverzí té doby, vyhýbá se při konfrontaci s ideami reformace polemickému a agresivnímu tónu, ale s použitím rozumových argumentů a tradice církve vysvětluje jasným a účinným způsobem katolickou nauku.

Jeho dědictví spočívá nicméně ve způsobu, jakým pojal své působení. Závažné úkoly v církevních úřadech mu nebránily usilovat každodenně o svatost s věrností vůči požadavkům vlastního stavu řeholníka, kněze a biskupa. Z této věrnosti vychází jeho kazatelské úsilí. Jelikož byl jako kněz a biskup především pastýřem duší, pociťoval povinnost ustavičně kázat. Jsou to stovky promluv – homilií – pronesených při liturgických slavnostech v Holandsku, v Římě, v Neapoli a Capui. Neméně četné jsou jeho *expositiones* a *explanationes* farářům, řeholníkům, studentům v Collegio Romano, které měly často za téma Písmo svaté, zvláště listy svatého Pavla. Jeho kázání a jeho katecheze se vyznačují stejnou důkladností, jaké se naučil v ignaciánské výchově, zcela zaměřenou a soustředující síly duše na Pána Ježíše, intenzivně poznávaného, milovaného a následovaného.

Průzračná a cílevědomá spiritualita

Ve spisech tohoto muže s charakterem vůdce vnímáme velmi jasným způsobem prvenství, které přisuzuje Kristovu učení, a to i při rezervovanosti, s jakou skrývá své city. Svatý Bellarmin nám nabízí příklad modlitby, duše veškeré činnosti: modlitby, která naslouchá Pánovu slovu, která se napájí kontemplací velikosti, která se neopírá sama o sebe, ale ra-

duje se z toho, že se odevzdává Bohu. Rozlišovacím znamením Bellarminovy spirituality je živé vnímání nesmírné Boží dobroty, pro kterou se náš světec cítil opravdu milovaným Božím synem a která byla zdrojem velké radosti, v jaké se soustředil s klidem a prostotou k modlitbě a kontemplaci Boha. Ve své knize *De ascensione mentis in Deum* (Povznesení duše k Bohu), napsané podle schématu *Itineraria* svatého Bonaventury, volá: „Ó duše, tvým příkladem je Bůh, nekonečná krása, světlo bez stínu, záře, která překračuje zář měsíce i slunce. Pozvedni oči k Bohu, v němž se nacházejí archetypy všech věcí a ze kterého jako z nekonečného zdroje plodnosti vyplývá takřka nekonečná pestrost všech věcí. Proto musíš říci: kdo najde Boha, najde všechny věci, kdo Boha ztratí, ztrácí všechno.“

V tomto textu cítíme ozvěnu slavné *contemplatio ad amorem obtinendum* – kontemplace k získání lásky – od svatého Ignáce z Loyoly. Bellarmin, který žil v okázalé a často nemocné společnosti z konce 16. a počátku 17. století, získával z této kontemplace praktické aplikace a promítal je do situace církve

ve své doby s živým pastoračním zápallem. V knize *De arte bene moriendi* (O umění zemřít) uvádí např. jako bezpečné pravidlo dobrého života a také dobré smrti často a vážně rozjímat, že musíme skládat Bohu účty z vlastních skutků a z vlastního způsobu života a musíme se snažit nikoliv hromadit bohatství této země, ale žít prostě a s láskou tak, abychom hromadili statky v nebi. V knize *Nářek holubice*, kde holubice představuje církev, vyzývá naléhavě klérus a všechny věřící k osobní a konkrétní nápravě vlastního života a k následování toho, co nás učí Písmo a světci, mezi nimi zvláště Řehoř Naziánský, svatý Jan Zlatoústý, svatý Jeroným a svatý Augustin, kromě svatých zakladatelů řeholních řádů svatého Benedikta, svatého Dominika a svatého Františka. Bellarmin učí s velkou jasností i příkladem vlastního života, že nemůžeme dosáhnout pravé reformy církve, jestliže nejprve neprovedeme reformu osobní a obrácení svého srdce.

K *Duchovním cvičením svatého Ignáce* připojil Bellarmin rady, jak sdělit hlubokým způsobem i těm nejprostším krásy tajemství víry. Píše: „Jestliže máš

Sv. Robert Bellarmin

důvtip, pochop, že jsi stvořen pro Boží slávu a pro svou věčnou spásu. To je tvůj cíl, toto je střed tvé duše, to je poklad tvého srdce. Proto pokládej za pravé dobro pro sebe to, co tě vede k tvému cíli, a za pravé zlo, co tě od něho odvádí. Události prospěšné nebo nepříznivé, bohatství nebo chudoba, zdraví nebo nemoc, pocty nebo urážky, život nebo smrt, tyto věci ten, kdo je moudrý, nemá ani vyhledávat, ani se jim sám od sebe vyhýbat. Ale jsou dobré, jen pokud přispívají k Boží slávě a k tvému věčnému štěstí, nebo jsou špatné, pokud nám v tom brání, a pak musíme před nimi prchat.“ (*De ascensione mentis in Deum*, grad. 1)

To samozřejmě nejsou slova, která vyšla z módy, ale slova, o kterých musíme dnes dlouze rozjímat, abychom se orientovali při svém putování na této zemi. Připomínají nám, že cílem našeho života je Pán, Bůh, který se zjevil v Ježíši Kristu, v němž nás ustavičně volá a slibuje nám společenství s Ním. Tato slova nám připomínají, jak důležité je důvěřovat Pánu, stravovat se v životě pro věrnost evangelium, přijímat a osvětlovat vírou a modlitbou každou okolnost a každou činnost svého života, být vždy zaměřeni na jednotu s Ním. Děkuji.

L'Osservatore Romano

24. února 2011

Mezititulky redakce Světla

Překlad -lš-

BERNARD NATHANSON ZEMŘEL

Ve věku 84 let zemřel v New Yorku Bernard Nathanson, známý bojovník proti potratům. Nathanson byl původně hlavou potratového průmyslu. Odhaduje, že sám provedl na 5 000

potratů. Jako vedoucí několika klinik má na svědomí kolem 70 000 potratů. Pak došlo v jeho životě k velkému obratu. Stal se katolickým křesťanem a litoval svého dosavadního života. Pokřtil ho kardinál

O'Connor a křestní kmotrou mu byla Joan Andrew Bellová, která byla za svou protipotratovou činnost více než rok ve vězení. Popsal v knize *Aborting Amerika* pravdu o potratové praxi, která daleko překračuje oficiálně oznamované počty. Natočil film *Němý výkřik*, který dokumentuje ultrazvukem pořízený průběh potratu.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

údajně ve jménu pokroku, a přitom sotva kdo myslí na to, že nejnovější technické vymoženosti, které tak ovládly náš život, jsou placeny také krutým krveprolitím a masovými hroby. Když si uvědomím, jaké tragédie mi umožňují používat můj mobil, hořkne mi každé slovo, které z něho slyším a které do něho vyslovím.

Ale ďáblu se daří rozsévat zkázu a spoušť i v jiných oblastech. Troji ďáblovo pokušení, o kterém jsme slyšeli, obsahuje vlastně ještě čtvrté pokušení: Náš Nepřítel nás naučil rouhat se Bohu tím, že si troufáme vykládat jeho slovo po svém: „Vrhni se dolů, vždyť je psáno...“ Je to vlastně rafinovaný způsob, jak vydávat svou vlastní zvůli dokonce za Boží slovo: „Stojí přece psáno!“ O takovém pokrytectví mluví Pán, když říká: Lid tento mě ctí jen ústy, ale jejich srdce je daleko ode mne. Srdce, které je Pánu blízko, snaží se pochopit a vykonat to, co On má na mysli. Hledá jeho vůli, jeho pravdu, jeho způsob. Ale srdce, které hledá způsob, jak zneužít jeho slovo po svém a tvářit se přitom, jako by to byla služba Bohu, je od Pána hodně, hodně daleko. Nakonec toto ďáblovo pokušení vykazuje v duchovní oblasti podobnou úspěšnost jako nabídka moci a bohatství. Výmluvný a vskutku výstražný příklad, čeho může dosáhnout tato ďáblem podnícená zvůle, představuje žalostně zdecimovaný stav kdysi tak kvetoucí holandské katolické církve, jejíž učitelé a pastýři poslechli zrádnou radu a „vrhli se dolů“, a to velmi hluboko (str. 6).

Postní doba je naléhavá výzva, abychom si dobře uvědomili, kdo je to Zlý, a abychom se upřímně podrobněji podívali také na to, co všechno se mu podařilo s naším svolením napáchat i v našem srdci, v naší rodině, v našem prostředí a okolí.

-/š-

Velikonoce jsou něco víc než jen památka, výroční oslava největší události, která se stala před dvěma tisíci lety. Velikonoce jsou samotná tato událost. To, co se historicky odehrálo před dvěma tisíci lety, je v Bohu stále reálnou přítomností a to se v duchovní rovině odehrává zcela konkrétně pro jednoho každého z nás. Bůh nemyslel na moji záchranu před dvěma tisíci lety, ale myslí na mne zcela konkrétně právě nyní, právě nyní usiluje za cenu Nejvyšší oběti o moji věčnou záchranu. Proto onu historickou událost mysticky ustavičně zpřítomňuje v Nejsvětější oběti, neboť časový rozdíl platí jen pro nás, kteří jsme dosud nepřestoupili hranice prostoru a času. A to, co hic et nunc podstupuje pro moji věčnou záchranu, to se mě tedy netýká jen jako nepatrného zlomečku celého nespočetného množství lidí, ale týká se mě to tak bezprostředně a s takovou plností a jedinečností, jako bych byl tím jediným na světě.

Smyslem mé postní obnovy jakožto přípravy k účasti na této spásné události je proto podniknout všechno, abych byl doopravdy „v obraze“ při této závažné skutečnosti a abych k ní přistupoval jako k realitě s tím vědomím, že mám stanout svému Pánu tváří v tvář a vyznat s pokorou a vděčností: Pán můj a Bůh můj! Z jeho strany jsou splněny všechny předpoklady k tomu, abych každou myšlenku na něho, každé slovo, které mu přednáším, pronášel doslova a do písmene z očí do očí. Mé postní „obrácení“ začíná především vědomým úsilím obrátit se čelem k Pánu, dospět ve své víře, ve své mysli a ve svém skálopevném přesvědčení tam, kde se ve skutečnosti stále nacházím, tj. do Boží bezprostřednosti a osobní blízkosti. Právě tato jeho touha po možnosti osobního, bezprostředního a trvalého styku s jedním každým z nás ho přiměla k jeho fyzickému zpřítomnění a přebývání v tajemství Eucharistie, která je zázračným

průsečíkem Boží věčnosti a trvalé současnosti, a naší lidské časové „pomíjeječnosti“.

Šest postních týdnů je doba, kterou nám Pán skrze církev dobrotivě nabízí, abychom si všechny tyto své existenční skutečnosti živě uvědomili, vzali je opravdu vážně a učinili je důsledně součástí, direktivou a způsobem našeho života. Postní dobu je třeba

Na slovíčko

chápat důsledně jako intenzivní rekvalifikační kurz. Podobně jako lidé, kteří studují při zaměstnání nebo chodí do večerní školy, uspořádají svůj program tak, aby při všech každodenních zaměstnáních dostali všem studijním povinnostem, tak i postní dobu je třeba pojímat jako „exercicie při zaměstnání“.

Kdo se připravuje k přijímáním zkoušek nebo má před státnicemi, tomu nepřijde na mysl trávit hodiny před obrazkou. Naše „postní exercicie“ obracejí náš zájem k jiným seriálům a jiným postavám, které nefingují nějaké akční nebo sentimentální smyšlenky, ale vystupují reálně a aktuálně v nejdratičtějších příběhu, ve kterém běží také bezprostředně o každého z nás. Odehrává se v něm nesmírně reálné drama boje o naši záchranu před věčným neštěstím. Není poutavějšího seriálu než životní příběh ústředního Hrdiny dějin naší spásy, a tím je Boží Syn, jeho cesta z Otcova lůna do našeho slzavého údolí, jeho život mezi námi a především jeho nevyslovené utrpení, krutá smrt a slavné zmrtychvstání. Tento příběh nám zpřítomňuje bezprostřední účastnice a přímá svědkyně, samotná jeho Matka. Bylo by nenahraditelnou ztrátou nevyužit jejího pozvání a neocenitelné příležitosti ke každodennímu setkání v seriálu svatého růžence. Není to pozvání k monotónnímu odřikávání Zdravasů, ale k živé osobní účasti na největších tajemstvích lidských dějin, která se na-

víc bezprostředně týkají mé osoby, k živému dialogu s hlavním Akteřem dějin spásy o každém jeho kroku v tomto díle.

To, co pro nás připravil náš Pán v podobě křtu, je osvobozující proces, ve kterém nás mocí Ducha Svatého převádí z otrockého područí ďábla do stavu vyvolených Božích dětí. Není to o nic menší a dramatičtější událost než přechod Izraelitů Rudým mořem. Mezi našim božským Zachráncem a Přítelem a našim zapřísáhlým Nepřítelem panuje

nesmířitelný protiklad, o kterém nám na závěr našeho postního výcviku musí být naprosto jasno: zatímco náš Přítel nás nekonečně miluje, náš Nepřítel nás nekonečně nenávidí. Náš Přítel nás miluje, protože jsme jedinečné a neopakovatelné dílo jeho milovaného Otce, který nás miluje tím více, čím více se podobáme jeho Synu. Náš Nepřítel nás nenávidí, protože nenávidí Boha a jeho podobu, a usiluje všemožně o to, aby ji zničil se vším, co je jeho. Všechno to, čeho se nám dostává od našeho Přítele, ať se nám to jeví právě jakkoliv nepříjemné, tíživé, bolestné, není ničím jiným než projevem jeho nekonečné lásky, která nesleduje, ani nemůže sledovat nic jiného než naše nejvyšší dobro. Všechno od našeho Nepřítele, třebaže se nám jeví jakkoliv krásné, lákavé, příjemné a vstřícné, není nic jiného než projev jeho nekonečné nenávisti, která nesleduje a nemůže sledovat nic jiného než naše nejvyšší neštěstí a věčnou záhubu. Je naprosto vyloučeno, aby nastala jakákoliv situace, která by v tom připouštěla nějakou změnu nebo výjimku. Je to skálopevně neměnná realita, na kterou se můžeme bezpečně spolehnout. Ve světle těchto skutečností a tohoto pevného přesvědčení jsme pak schopni a připraveni zcela se zříct a opustit ďábla a zcela a bezvýhradně se odevzdat a zasvětit Ježíši Kristu. To je nevyhnutelná vstupenka do naší opravdové velikonoční radosti.

-/š-

Pondělí 14. 3. 2011: 6:05 Octava dies 6:35 Bratr Prem Bhai 6:50 Putování modrou planetou: Guatemala 7:25 Přejeme si... 7:40 P.S. 8:05 Obec Banka 8:15 Pro vita mundi: Hana Loukotová 8:45 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 9:05 AIDS, kondomy a katolická církev 10:00 Platinové písničky (40. díl) 10:30 Ekoauto (15. díl) 10:45 Abilimpiáda 2010 10:50 Noekreace (78. díl) 11:00 Věci víry 11:25 Cesty za poznáním: Kungliga Slottet [P] 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kuffík: O sobecké Růžence 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Benefiční koncert [P] 13:15 Léta letí k andělům (47) 13:40 Octava dies: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Detvianske kríže 14:25 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 14:55 Bez hábitu: Augustiniáni [P] 16:00 H2Onews 16:10 O katechezi 16:20 GOODWILLBOY VI. (5. díl) 17:00 NOEparáda (112. díl) [L] 17:50 Exit 316: Podvod [P] 18:10 Cesty za poznáním: Pienza [P] 18:20 Sedmihlásky 18:25 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl) [P] 18:40 Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB [P] 19:10 Křížová cesta v Píšti 19:15 Tatraman 19:30 Přejeme si... 19:45 H2Onews 20:00 Bohom zapomenuté kúty [P] 20:30 Cesty za poznáním: Iceland [P] 21:20 Na koberečku (101. díl) 21:30 Sen a radost [P] 22:00 Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas 23:00 Cesty za poznáním: Xumifushou miao Chengde 23:10 Žít cestou (1. díl) 23:30 Octava dies 0:05 Kulatý stůl: Stonavská Barborka 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 15. 3. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Koncert pro všechny 7:15 Jen Bůh 7:40 Naše peníze, jejich osud 8:30 Kde Bůh roní slzy 8:50 Cesty za poznáním: Lucca 9:00 Detvianske kríže 9:15 Pro zdraví: Projekt ICRC 9:30 miniDIZO 9:45 Divadélko Bubáček (8. díl) 10:00 Octava dies 10:30 Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Hudební okénko (40. díl) 12:40 Křížová cesta v Píšti 12:45 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 13:15 Svět zaniklých technologií 13:50 Putování modrou planetou: Guatemala 14:25 Noemova pošta 2011: březen 16:00 H2Onews 16:10 Přejeme si... 16:25 Cesty za poznáním: Řím [P] 16:50 Pronásledování křesťanů ve státě Orissa, Indie [P] 17:05 Léta letí k andělům (47. díl) 17:25 Ve jménu Ježíše: Chléb, víno a krev 17:55 Noeland (36. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl) [P] 18:40 Zikův svět zvířat: Velké kočkovité šelmy 19:05 Noekreace aneb Vandrování (78) 19:30 Cesty za poznáním: Kungliga Slottet 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Misijní magazín (1. díl): Nemoci na misiích 21:00 Jako hořčičné zrno (5. díl) [P] 21:50 Zpravodajské Noeviny 22:10 Hlubinami vesmíru 22:50 Obec Pobodin 23:00 Detvianske kríže 23:15 P.S. 23:40 Přejeme si... 0:05 Klapka s... (19. díl) [P] 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 16. 3. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Sen a radost 6:40 Bohom zapomenuté kúty 7:10 Noekreace aneb Vandrování (78. díl) 7:20 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 7:40 Křížová cesta v Píšti 7:45 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru [P] 8:10 Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 9:10 Hudební okénko 9:40 Jako hořčičné zrno (5. díl) 10:30 Přejeme si 10:45 Mezi vodou a nebem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Iceland 12:55 Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB 13:35 P.S. 14:00 Na koberečku (101. díl) 14:10 Divadélko Bubáček (8. díl) 14:20 Věci víry 14:45 U Pastýře 15:45 Zpravodajské Noeviny 16:00 NOEparáda (112. díl) 16:50 Cesty za poznáním: Salzburg [P] 17:00 V posteli chit-chat (6. díl) [P] 17:55 Octava dies 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl) [P] 18:40 Klapka s... (19. díl) 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Řezbář bez hranic [P] 20:50 Noční univerzita: Charismata a služba - P. Elias Vella [P] 21:40 Píseň brata Slnka 21:45 H2Onews 22:00 Tygři oceánů (3. díl) [P] 22:30 Postní pouť 22:55 Noekreace aneb Vandrování (78. díl) 23:05 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:35 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 0:05 H2Onews 0:15 Koncert pro všechny 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 17. 3. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB 6:45 Řezbář bez hranic 7:30 Hudební okénko (40. díl) 8:00 Noemova pošta 2011: březen 9:30 Přejeme si... 9:45 Cesty za poznáním: Kungliga Slottet 9:55 Benefiční koncert pro Ukrajinu 11:25 Barva zaschlé růže 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert pro všechny 13:05 Cesty za poznáním: Řím 13:35 Horní Lideč 14:05 Cesty za poznáním: Iceland 15:00 Noeland (36. díl) 15:30 Obec Banka 15:40 Detvianske kríže 16:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2011 16:15 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta [P] 16:40 Putování modrou planetou: Guatemala 17:15 Ekoauto (15. díl) 17:30 Z Jasné Hory do světa [P] 17:45 Noekreace aneb Vandrování (78. díl) 18:00 Zikův svět zvířat (1. díl): Velké kočkovité šelmy 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (14. díl) [P] 18:40 Naše peníze, jejich osud 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 U NÁS [L] 21:00 Přejeme si... 21:15 P.S. [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Brazílie - Volání Boha [P] 22:20 Octava dies 22:50 NOEparáda (112. díl) 23:45 miniDIZO 0:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2011 0:20 V posteli chit-chat (6. díl) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 18. 3. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2011 6:20 Noekreace (78. díl) 6:30 NOEparáda (112. díl) 7:20 Hlubinami vesmíru 8:00 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 8:25 Cesty za poznáním: Pienza 8:35 Noční univerzita: Charismata a služba - P. Elias Vella 9:25 Bohom zapomenuté kúty 10:00 Na koberečku (101. díl) 10:10 Camerata Janáček 10:20 Cesty za poznáním: Iceland 11:10 Ve jménu Ježíše: Chléb, víno a krev 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (14. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Z Jasné Hory do světa 12:35 Řezbář bez hranic 13:20 Misionáři Ježíše 13:50 Benefiční koncert 15:00 Postní pouť 15:25 Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 16:35 Sen a radost 17:00 Jako hořčičné zrno (5. díl) 17:55 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru 18:20 Cesty za poznáním: Cairo [P] 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (15. díl) [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 V posteli chit-chat (6. díl) 19:30 Exit 316 (27. díl): Důvěra 19:45 H2Onews [P] 20:00 Kulatý stůl: Pochod pro život za práva nenarozených dětí [L] 21:35 Cesty za poznáním: Pienza 21:45 Na koberečku (101. díl) 22:00 Nedělní čtení: 2. neděle postní [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Naše peníze, jejich osud 23:35 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 0:05 H2Onews 0:15 Putování modrou planetou: Guatemala 0:50 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 19. 3. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 P.S. 6:40 Věci víry 7:05 Řezbář bez hranic 7:50 Divadélko Bubáček (8. díl) 8:00 Ve jménu Ježíše: V tomto znamení zvítězí! [P] 8:25 Sedmihlásky 8:30 Noeland (36. díl) 9:00 Zikův svět zvířat: Velké kočkovité šelmy 9:30 NOEparáda (112. díl) 10:20 JuniorTV Kopřivnice (14. díl) 10:40 Exit 316: Důvěra 10:55 V posteli chit-chat (6. díl) 11:45 Cesty za poznáním: Salzburg 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny 12:25 Nedělní čtení: 2. neděle postní 12:55 Přejeme si... 13:10 Cesty za poznáním: Řím 13:40 U NÁS 14:40 Noekreace aneb Vandrování 14:50 Detvianske kríže 15:05 Pius XII. a holocaust [P] 15:30 Hudební okénko (40. díl) 16:05 H2Onews 16:15 Pro vita mundi - prof. Ing. Ondřej Hronec, DrSc. [P] 16:55 Cesty za poznáním: Kungliga Slottet 17:05 Horní Lideč 17:35 Brazílie - Volání Boha 18:00 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost (7) [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (15. díl) 18:35 Jako hořčičné zrno (5. díl) 19:25 Nedělní čtení: 2. neděle postní 20:00 Cesta k andělům (47. díl) [P] 20:50 Výroba pískových brousků [P] 21:05 Putování modrou planetou: Chile a Patagonie [P] 21:40 Žraloky, moja láska [P] 22:15 Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB 23:15 Pronásledování křesťanů ve státě Orissa, Indie 23:25 Ako sa život točí na dvoch kolesech alebo Zaostrené na život 23:35 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 0:05 Benefiční koncert 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění. Nuže tedy: jako provinění jednoho člověka přineslo odsouzení celému lidstvu, tak zase spravedlivý čin jednoho člověka přinesl celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se totiž celé množství stalo neposlušností jednoho člověka hříšnými, tak zase poslušností jednoho se celé množství stane spravedlivými.

Evangelium - Mt 4,1-11

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladoval. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“

On však odpověděl: „Je psáno: ‚Nenajdu chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.‘“

Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: ‚Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponosou na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“

Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.‘“

Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.‘“ Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

Neděle 20. 3. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 2. neděle postní 6:45 Přejeme si... 7:00 Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru 7:25 U NÁS 8:25 Sen a radost 8:45 Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB 9:15 Cesty za poznáním: Řím 9:40 Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farou Sv. Marka a Janovice [L] 11:40 Na koberečku (101. díl) 11:50 Čtete z křesťanských periodik [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Hudební okénko (41. díl): Dechovka [P] 13:40 Cesta k andělům (47. díl) 14:35 Noční univerzita: Charismata a služba - P. Elias Vella 15:30 Bohom zapomenuté kúty 16:05 Exit 316: Podvod 16:20 Noekreace aneb Vandrování (79. díl) [P] 16:30 Zikův svět zvířat: Pod mořskou hladinou [P] 16:55 Sedmihlásky 17:00 Noeland (37. díl) [P] 17:30 Ve jménu Ježíše (11. díl) 17:55 V posteli chit-chat (6. díl) 18:45 Řezbář bez hranic 19:30 Divadélko Bubáček (9. díl) [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies [P] 20:30 Záznam koncertu z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) [P] 21:40 Pius XII. a holocaust 22:05 Jako hořčičné zrno (5. díl) 22:55 Nedělní čtení: 2. neděle postní 23:25 Z Jasné Hory do světa 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:45 Pronásledování křesťanů ve státě Orissa, Indie 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Exercicie s P. Eliášem Vellou na téma

BOJ PROTI ĎÁBLU

na Hoře Matky Boží v Králíkách ve dnech 20.-22. 5. 2011

Program - pátek 20. 5. 2011: ■ 15:00 - zahájení modlitebním společenstvím (křížová cesta - ambity) ■ 16:00 - mše svatá (P. E. Vella) ■ 17:00 - zahajovací seminář (refektář kláštera, P. E. Vella) ■ 18:30 - večere (poutní dům) ■ 19:30 - 22:00 - adorace, individuální rozhovory s P. Eliášem Vellou.

Sobota 21. 5. 2011: ■ 7:30 - snídaně (poutní dům) ■ 8:00 - sv. růženec ■ 9:00-12:00 - dopolední blok semináře (refektář kláštera, P. E. Vella) ■ 12:00 - oběd (poutní dům) ■ 15:00 - odpolední blok semináře (refektář kláštera, P. E. Vella) ■ 17:00 - mše svatá (P. E. Vella) ■ 18:00 - večere (poutní dům) ■ 19:30-22:00 - adorace, individuální rozhovory s P. Eliášem Vellou.

Neděle 22. 5. 2011: ■ 7:30 - snídaně (poutní dům) ■ 8:00 - sv. růženec ■ 9:00-12:00 - dopolední blok semináře (refektář kláštera, P. E. Vella) ■ 12:00 - oběd (poutní dům) ■ 15:00 - závěrečný blok semináře (refektář kláštera, P. E. Vella) ■ 17:00 - mše svatá (P. E. Vella) - ukončení ■ 18:00 - večere (poutní dům). Změna programu vyhrazena.

Cena na osobu včetně ubytování 2 noci, stravy a seminářů podle druhu ubytování: apartmán (2-4lůžka) 1700 Kč, standardní pokoj (2-6lůžek) 1500 Kč, turistický pokoj (5-6lůžek) 1 200 Kč. V ceně zahrnuje ubytování, strava, odměna pro přednášejícího, překladatelé, program. K dispozici 2-6lůžkové pokoje ve třech druzích ubytování, nutno obsazovat pokoje v jejich plné kapacitě. Vystavená záloha 600 Kč je v případě neúčasti nevratná.

Přihlášky na tel.: 605 912 840 nebo e-mail: info@poutnidum.cz.

Římskokatolická farnost Ostrava Zábřeh pořádá **poutní zájezd do Říma na SLAVNOST BLAHOŘEČENÍ JANA PAVLA II.** ve dnech 28. 4. - 1. 5. 2011. Cena 2 600 Kč + 50 €. Kontakt: P. Mariuš tel.: 731 625 791.

Vážení rodiče, **hledáte pro svou dospívající dceru program na brněnské jarní prázdniny v době od 14. 3. - 18. 3. 2011?** Přejete si, aby zažila nezapomenutelný týden? Je ve věku 12-18let? Máte zájem, aby Vaše dcera lépe poznala sama sebe a zdokonalila svou osobnost? Jestliže jsou Vaše odpovědi kladné, využijte jedinečnou nabídku přihlásit svou dceru do **kurzu BÝT SAMA SEBOU**, který podporuje jedinečnost a neopakovatelnost každého člověka, s cílem sebezpřijetí a rozvíjení zdravého sebevědomí osobnosti. Děvčata zde zjistí pomocí testů a her, v čem jsou dobré, za co se mohou pochválit a co naopak by mohly na sobě změnit k lepšímu. Možnost odhalit, že komunikujeme nejen slovně, ale i celým tělem, a jak naše tělo mluví k ostatním lidem, si mohou vyzkoušet v tématu o komunikaci. Z pohledu křesťanských hodnot si povídáme o lásce, vzájemné úctě, o podmínkách dobře se rozvíjejícího vztahu vedoucího výhledově ke šťastnému manželství. I z toho důvodu si povídáme o lidské sexualitě, o úctě k životu od početí, děvčata získají základní informace k problematice lidské plodnosti. Protože každá žena si přeje, aby jí to co nejvíce slušelo, v kosmetice a kadeřnictví se dozví nejen, co které sluší, ale mají možnost si vše pod odborným dohledem prakticky vyzkoušet. Opomenuta nezůstane ani zdravá výživa a problematika závislostí. **Kurz bude po celý týden od 9.00 do 13.30 hodin v Brně v prostorách Centra naděje a pomoci, Vodní 13.** Tento projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky. Kurz je pro účastnice zdarma. Přihlášky a bližší informace na telefonním čísle 543 331 472 nebo na www.cenap.cz.

verité

VÉRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medzuvorje má termíny poutí v roce 2011:

- 15.3.-21.3. Mirjana; sv. Josef** (2290 Kč+36 €)
- 19.4.-26.4. Velikonoce** (2290 Kč+45 €)
- 6. 5.- 13. 5. P. Marie Prostřednice** (2480 Kč+45 €)
- 7. 6. - 14. 6. Seslání Ducha svatého** (2480 Kč+45 €)
- 21. 6.-28. 6. 30. výročí zjevení P. Marie!** (2480 Kč+45 €)
- 12. 7.-19. 7. P. Maria Karmelská*** (2480 Kč+45 €)
- 30. 7. - 7. 8. Festival mládeže I.*** (2580 Kč+60 €)
- 31. 7. - 7. 8. Festival mládeže II.** (2480 Kč+50 €)

* první den u moře. Ubytování je asi 15-20 min od kostela (900 m). Bohatý duchovní program, tlumočení zajištěno.

Přihlášky: VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

Liturgická čtení

Neděle 13. 3. - 1. neděle postní

1. čt.: Gn 2,7-9; 3,1-7
Ž 51(50),3-4.5-6a.12-13.14+17
Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhrěšili.*)
2. čt.: Řim 5,12-19
Ev.: Mt 4,1-11
Slovo na den: Na poušť.

Pondělí 14. 3. - ferie

1. čt.: Lv 19,1-2.11-18
Ž 19(18),8.9.10.15
Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)
Ev.: Mt 25,31-46
Slovo na den: Ujali jste se mě.

Úterý 15. 3. - ferie

1. čt.: Iz 55,10-11
Ž 34(33),4-5.6-7.16-17.18-19
Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
Ev.: Mt 6,7-15
Slovo na den: Když se modlíte, nebuďte přítomní povídání.

Středa 16. 3. - ferie

1. čt.: Jon 3,1-10
Ž 51(50),3-4.12-13.18-19
Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
Ev.: Lk 11,29-32
Slovo na den: Víc než Šalomoun.

Čtvrtek 17. 3. - připomínka

sv. Patrika
1. čt.: Est 14,1.3-5.12-14
Ž 138(137),1-2a.2bc-3.7c-8
Odp.: 3a (*Kdykoli jsem tě volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)
Ev.: Mt 7,7-12
Slovo na den: Proste, a dostanete.

Pátek 18. 3. - připomínka sv. Cyrila Jeruzalémského

1. čt.: Ez 18,21-28
Ž 130(129),1-2.3-4ab.4c-6.7-8
Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?!*)
Ev.: Mt 5,20-26
Slovo na den: Do posledního halíře.

Sobota 19. 3. - slavnost sv. Josefa

1. čt.: 2 Sam 7,4-5a.12-14a.16
Ž 89(88),2-3.4-5.27+29
Odp.: 37 (*Jeho potomstvo potrvá navěky.*)
2. čt.: Řim 4,13.16-18.22
Ev.: Mt 1,16.18-21.24a nebo Lk 2,41-51a
Slovo na den: Vydát pohaně.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. - 19. BŘEZNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 3.		PO 14. 3.		ÚT 15. 3.		ST 16. 3.		ČT 17. 3.		PÁ 18. 3.		SO 19. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	1324	1467
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	1325	1467
Antifony	288	319	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	1325	1468
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914
Krátké čtení a zpěv	288	320	292	324	295	328	298	332	302	336	305	340	1326	1468
Antifona k Zach. kantiku	288	320	292	325	296	328	299	332	302	336	306	340	1326	1469
Prosby	289	320	292	325	296	329	299	332	302	336	306	340	1326	1469
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	1327	1469
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	1327	1470
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	1265	1403
Krátké čtení	289	321	293	326	296	329	300	333	303	337	307	341	1327	1470
Závěrečná modlitba	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	306	341	1327	1469
Nešpory:	SO 12. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	1322	1464
Antifony	286	318	290	322	838	940	853	957	868	973	884	990	1323	1465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	1751	1971
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	294	327	297	330	301	334	304	338	1323	1465
Ant. ke kant. P. M.	287	318	291	323	294	327	298	331	301	335	304	339	1324	1466
Prosby	287	319	291	323	295	327	298	331	301	335	305	339	1324	1466
Záv. modlitba	289	321	289	321	293	325	296	329	300	333	303	337	1327	1469
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA MCM

MŮJ VZOR JEŽÍŠ, SYN PANNY MARIE *Emil Neubert SM*

Tato účinná pomůcka v mariánském životním programu je psána formou podnětných pokynů od P. Ježíše a P. Marie. Objasňuje cestu dokonalého následování jeho synovské lásky k Matce Marii. Toto dílo P. E. Neuberta SM je založeno na učení svatého zakladatele, P. W. J. Chaminadeho SM (1761–1850), který mnoho vykonal pro obnovu církve ve Francii po Francouzské revoluci. Ukazuje velkou touhu Pána Ježíše, aby všechna křesťanská srdce a duše důvěřovaly jeho Matce, milovaly, ctily a poslouchaly ji. Tato kniha dala vyrůst četným oddaným věřícím a mnohé utvrdila jako mariánské apoštoly v lásce a službě Panně Marii. Jde o ucelený a praktický životní program sjednocující duši s Pánem Ježíšem a Pannou Marií.

MCM s. r. o. • Brož., 142x210 mm, 128 stran, 119 Kč

OSTATNÍ TITULY MCM

KŘÍŽOVÉ CESTY

Sestavil Ing. Karel Houdek

Soubor 67 rozjímání nad utrpením křížové cesty našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Vyšlo s církevním schválením.

MCM s. r. o. • Váz., A5, 400 stran, 245 Kč

UMUČENÍ

Catalina Rivas • Z angličtiny přeložila Mgr. Radmila Válková

Bolivijskou mystičku Catalinu Rivas si v 1. polovině 90. let 20. stol. vyvolil Ježíš, aby skrze ni předával světu poselství lásky a milosrdenství. Ona, jeho „sekretářka“, zapisuje, co Ježíš diktuje. Během 15 dnů napsala tři rozsáhlé deníky velké duchovní hloubky, ač nemá ani středoškolské, ani teologické vzdělání. Všechny její zápisky tvoří osm knih, mají imprimatur arcibiskupa v Cochabambě, Mons. Reného Fernandez Apazy.

Nabízený svazek předkládá Ježíšovo poselství o jeho výkupném utrpení ve velikonočním třídenní. Obsahuje i vyznání Boha Otce o nekonečné Lásce k Synu a na závěr jsou připojena slova svatě Matky, líčící utrpení P. Marie.

MCM s. r. o. • Brož., A5, 64 strany, 57 Kč

PŮST II - DOPRODEJ

Josef Janšta • Ilustrace Lucie Fričová

První část postní doby vyzývá křesťany především k půstu, ke změně smýšlení. Ve druhé části obrací liturgie naši pozornost více na blížící se Ježíšovo utrpení. Jsou to úryvky z Janova evangelia, které odrážejí napětí mezi Ježíšem a farizeji a zároveň přitom předkládají nejsvětější pravdy zjevení. Osmý svazek edice *Večerní čtení* se snaží z těchto textů vystihnout podstatné poselství a na příkladech ze současné doby je vysvětlit i dětskému čtenáři.

MCM s. r. o. • Brož., A5, 144 strany, 20 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1